

YAŞASIN DÜNYA İŞÇİ SINIFININ BİRLİK DAYANIŞMA MÜCADELE GÜNÜ 1 MAYIS

1 Mayıs geldi. 1 Mayıs, bütün dünya işçilerinin geleneksel birlik, dayanışma ve mücadele günüdür. İşçiler, bütün dünyada 1890'dan bu yana 1 Mayıs'ı mücadeleci bir biçimde kutluyorlar. Her yıl olduğu gibi bu yıl da işçiler, bütün dünyada sömürü ve baskı düzenine karşı, sömürsüz, baskısız bir düzen için mücadele azimlerini dile getirdikleri; geçmişteki mücadelelerini andıklarını gösteriler düzenleyecekler. Bazı güçler, işçilerin 1 Mayıs'ı devrimci bir biçimde kutlamalarını engellemek için caba sarfedecekler.

Bazı ülkelerde, hakim sınıflar, işçi sınıfının geleneksel mücadele günü olan 1 Mayıs'ta gösteriler düzenlenmesini; yürüyüşler yapılmasını yasaklayacaklar. İşçi ve sendika önderlerini zıdana atacaklar. İşçi sınıfının yoğun olduğu şehirlerin sokaklarını ve meydanlarını tanklar, toplar ve askeri birliklerle dolduracaklar. Sokaka çıkma yasağı ilan edecekler. Fakat hakim sınıfların terörü şimdiye kadar olduğu gibi işçilerin devrimci 1 Mayıs'ı kutlamalarını engellemeye yet-

meyecektir. Bütün bu baskılara rağmen işçiler, devrimciler önderliğinde bütün dünyada devrimci geleneğine uygun olarak kutlayacaktır.

Bazı ülkelerde ise hakim sınıflar, işçilerin 1 Mayıs'ı mücadeleci bir biçimde kutlamasını engellemek için daha değişik yöntemlere başvuracaklar. Denetimleri altındaki sendikaların düzenlediği mitinglerde konuşacaklar.

Hakim sınıflar, 1 Mayıs'ın yozlaştırılması konusunda yalnız değildirler. Ekonomist ve oportünist gurublar da 1 Mayıs'ı yozlaştırmak için ellerinden gelini yapacaklar. Bunlar, 1 Mayıs'ı sendikal mücadele ile sınırlıyacaklar.

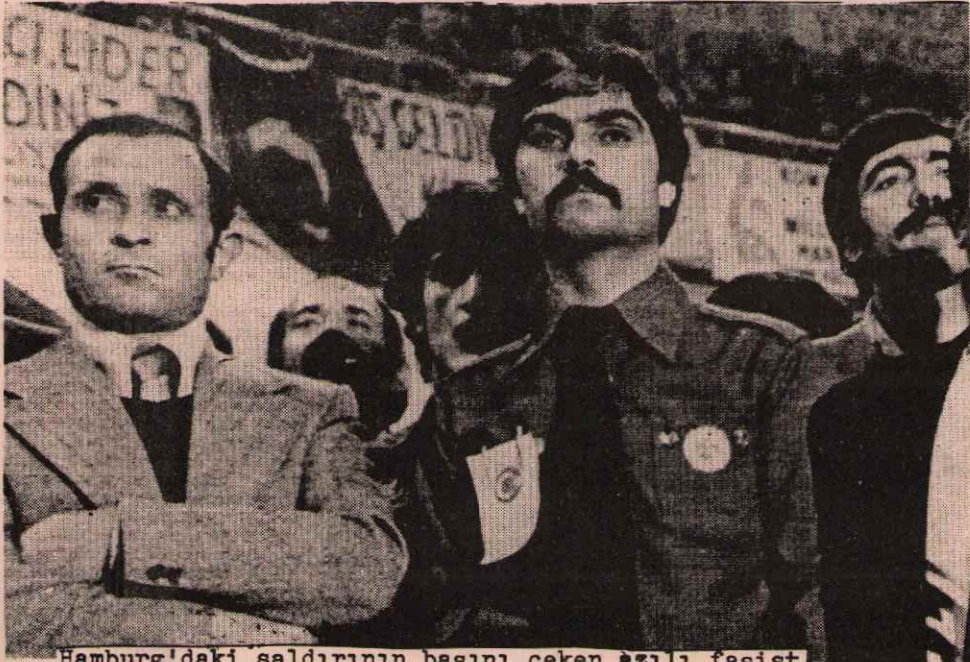
Türkiye'de ise hakim sınıflar, yıllarca 1 Mayıs'ı 'bahar bayramı' olarak 'yutturdular. İşçilerin 1 Mayıs'ı mücadeleci bir biçimde kutlamalarını engellediler. Fakat işçi sınıfının devrimci bilincle temasa gelmesi, 1 Mayıs'ın devrimci bir biçimde kutlanmasının önündeki engelleri açtı. 1976 yılında, binlerce işçi, 1 Mayıs'ı kutladı-

lar. 1 Mayıs'ın kutlanmasını 'bahar bayramı' yutturmacaları ile engelleyemeyeceklerini anlayan hakim sınıflar, bu kez 1 Mayıs'ın kutlanmasını engellemek için teröre başvurdular. Geçen yıl, Ecevit hükümeti, 1 Mayıs'ın İstanbul, Ankara gibi büyük şehirlerde kutlanmasını yasakladı. 1 Mayıs'ta sokaka çıkma yasağı ilan edildi. Şehirleri askeri birlikler işgal etti. Meydanları tanklar doldurdu. Terör en üst düzeye ulaştı. Bu yıl geçen yıldan daha farklı olmayacak. Bu yıl da hakim sınıflar, Demirel hükümeti aracılığıyla 1 Mayıs'ın kutlanmasını engellemek için terörü yoğunlaştıracaklar. Fakat hakim sınıfların terörü, Türkiye işçi sınıfının 1 Mayıs'ı kutlamasını engelleyememesine yetmeyecektir. İşçiler, 1 Mayıs'ı devrimcilerin önderliğinde devrimci özüne uygun olarak kutlayacaklardır.

Devrimciler, 1 Mayıs'ta sınıf mücadelesinin durumunu tahlil ederek, sınıf mücadelesinin devrimcilerin önüne koyduğu görevleri tesbit ederler.

Devamı 11. Sayfada

FAŞİST CİNAYET ŞEBEKELERİ DAĞITILMALIDIR !

Hamburg'daki saldırının başını çeken azıllı faşist Mehmet Emin Kaya (ortada kravatlı)

Faşist örgütler, son dönemlerden yurtseverlere, devrimcilere ve onların örgütlerine saldırılarını artırdılar. Bu saldırılarda faşistler, ateşli silahlar kullanıyorlar. Faşistlerin bu kadar azmasının nedeni sonlarının biraz daha yaklaşmış olmasındandır. İkinci sayfada faşistlerin Hamburg, Dortmund, Rüsselsheim ve Castrop'da düzenledikleri saldırılardan haber veriyoruz.

Bak. 2. Sayfa

MÜCADELE GAZETESİNİN TÜRKİYE'YE GİRMESİ YASAKLANDI

Faşist Demirel hükümeti, yayın organımız Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık Yolunda Mücadele'nin Türkiye'ye girmesini ve dağıtılmasını yasakladı. Yayın organımızın Türkiye'ye girmesi ve dağıtılması ilk defa yasaklanıyor. Bundan iki yıl önce, Ecevit hükümeti de 'Mücadele'nin Türkiye girmesini yasaklamıştı.

'Mücadele' gazetesinin Türkiye girmesinin yasaklanması, Türk hakim sınıflarının devrimci yayın organlarından ne kadar korktuklarını göstermektedir. Hakim sınıflar, emekçiler arasında devrimci için mücadele düşüncesinin sınırlı olsa yayılmasını engellemeye çalışıyorlar. Fakat devrimci düşüncenin emekçi kitleleri ulaşmasını yasaklamaya hiçbir güç yetmeyecektir. Devrimci düşünce kitleler tarafından kavranılınca önüne geçilmez bir güce dönüşecektir.

'Mücadele'nin yasaklanması, aynı zamanda komprador burjuvazi ve toprak ağası sınıflarının çeşitli klikleri arasında öзде bir farkın olmadığını belli ölçüde yeniden gösterdi.

'Mücadele' gazetesi, komprador patronağa devletin yasaklarını yırtarak, emekçi kitlelere ulaşacaktır. Bunu engellemeye hakim sınıfların gücü yetmeyecektir.

G.Tan

HAMBURG

MHP'LI FAŞİST MİLİTANLAR DEVRİMCİLERE SALDIRDI

24.3.1980 Pazartesi günü MHP'li faşist militanlar, ATİF sempatisini bir arkadaşına evinden çıkarken silahla saldırdılar.

MHP'li faşistler neden saldırdılar? MHP'li faşistler senelerden beri Oster str. de Mc Donald'da örgütlenme çalışmalarını sürdürüyorlardı. İşsiz güçsüz gençlerin uğrak yerleri olan bu gibi yerler MHP'li faşistlerin örgütlenmelerine uygundu. MHP'li faşistler 25-30 genç burada örgütlemeye başladılar. Bu gençlere parklarda eğitim yaptırıyorlar, devrimci, komünist düşmanı yetiştiriyorlardı. Bu gençlerle devrim sempatisini olan arkadaşların ilişkide olmaları MHP'li faşistlerin çalışmalarını engelliyordu. Devrim sempatisini arkadaşların çalışmalarını sonuca çalışmalarını sekteye uğrayan, elle rindeki kişileri birer birer kayıp eden faşistler çığına döndüler. Devrim sempatisini arkadaşları ve kendilerinden ayrılanlara "ölüm tehditleri" yağdırdılar. Bir kaç tanesini önce dövdüler. Bunların bu tehditleri karşısında sinmeyen arkadaşlar, ATİF ve Dev-Yol'dan arkadaşlarla ilişkiye geçtiler. Dev-Yol ve ATİF'li arkadaşlar, burayı kontrolleri altında buldurmaya, faşist saldırılarına engelleme ve çalıştılar. Bu durum faşistleri iyice çıldırttı. İyice saldırganlaştılar. Özellikle de gençlerle ilişkide olan bir ATİF sempatisini hedef seçtiler ve arkadaşları ortadan kaldırmak için fırsat kollamaya başladılar.

Ve nihayet 24.3.1980 Pazartesi günü öğle saatlerinde arkadaş evden çıkarken, silahla dört faşistten Hakan Kumru silahını çekerek 4 el ateş etti. Kurşunlardan biri arkadaşın paltosunun yakasını delerek geçti. Arkadaş olaydan yara almadan kurtuldu. Arkadaş en yakın polis karakoluna giderek durumu anlattı. Hızını alamayan, mutlaka bir devrimcinin kanına girmek isteyen kuduz köpekler Dev-Yol sempatisini bir arkadaşının evinin önünde pusu kurmaya başladılar. Komşuların ve arkadaşların polisi haberdar etmesi sonucu kaçan faşistler, tekrardan ATİF sempatisini arkadaşın evinin etrafında dönmeğe başladılar. Devrim sempatisini arkadaşların da yardımıyla polis faşistleri Oster str. de kısırdı. Hakan Kumru isimli faşistlerin oyuncağı, silahla yakalandı. Azıllı faşist Mehmet Emin Kaya (Der Spiegel'de resmi yayınlanan) polislerle giriştiği kovalamaca sonucu ancak yakalanabildi. Tabii silahlarını attıktan sonra. Devrim sempatisini bir arkadaşın da ifade verdiği sırada polis karakoluna olaydan kısa bir süre sonra, 2 tabanca, bir alman çocuğu ve annesi tarafından getirilerek teslim edildi.

10 kadar faşist militan yakalandıktan sonra, "Polizei Präsidium'da ATİF sempatisini arkadaşla yüzleştirildi. Faşistlerin polisin yanında arkadaşına "kızıl köpek", "seni buradan çıktuktan sonra yavaşlatmayacağız", vs. şeklinde lafla saldır-

dılar. Arkadaş, tercümana söylenenleri tercüme etmesini söylediği halde, tercüman sadece "küfrediyorlar" demekle yetindi. Arkadaş, polis karakolundan bir arkadaşıyla çıkarken, can güvenliğinin olmadığını, evinin değiştirilmesini söylediği halde, polis "bize güvenmiyorsan Türkiye'ye gidersin" cevabını verdi. "Bir daha da böyle olaylara karışmaması" tehditini savurdu. Daha sonradan 9 tane faşist serbest bırakıldı.

Bunun üzerine Dev-Yol'dan arkadaşlarla ilişkiye geçerek olayın kitleye duyurulması için bir bildiri çıkarılması, avukatlarla ilişkiye geçilmesi önerisinde bulunuldu. Bildiri, Dev-Yol ve ATİF'li arkadaşlar tarafından kaleme alındı. Her iki örgütün imzasıyla birlikte çıkarılması kararlaştırıldı. Ertesi gün arkadaşlar, "Anti-faşist Komite" ile bir toplantının yapılacağına bildirdiler. Biz bu toplantıya katılmadık. Dev-Yol'dan arkadaşlar, "Anti-faşist Komite'nin kararıyla bildiri metninin Türkçesini kısaltarak, bizim imzamızla sorumsuzca kaldırdılar. Altına da sadece "Anti-faşist Komite" yazdılar. Ve aynı gün, Oster tatilinden önce yürüyüş kararı aldılar. Biz bu kararın yanlış olduğunu, yürüyüşün Cumartesi gününe alınması gerektiğini, bildirimsiz tına imzamızın konulması gerektiğini savunduk. Arkadaşlar bizim "Anti-faşist Komite" içinde olduğumuz iddiasıyla bunu yapmadılar. Cumartesi günü yapılan bir başka toplantıda da "Anti-faşist Komite'nin Celalettin Kesim'i "demokrat" ilan etmesi ve bu cümlenin bildiride yer almasını ısrarla savunması sonucu, biz bildiriden çekildik. Ancak eyleme "blok" halinde katılacağımızı, kendi bildirimizi çıkartacağımızı söyledik.

FAŞİSTLER DÖKTÜKLERİ KANDA BOĞULACAKLARDIR

Çarşamba günü yapılan yürüyüşte ayrı bir blok halinde 100 ün üzerinde kişiyle katıldık. İnsiyatif, "Anti-faşist Komite de değil, bizzat Dev-Yol'da idi. Dev-Yol, Dev-Yol pankartını öne çekerek yürüyüş kitlenin Dev-Yol'a ait olduğu görünümü yaratmak istedi. Her zamanki reklâmcı tavrını ortaya koymaktan geri durmadı. Yürüyüşte 900-1000 arası Alman ve yabancı kitle katıldı. Yürüyüşte bizler, temel

Devamı 10.sayfada

CASTROP-RAUXEL

5.4.1980 tarihinde MHP'li faşistler, Castrop-Rauxel derneği'ne 150 kişilik bir grup halinde saldırdılar. Bu saldırıyı ve B.Alman polisinin faşistleri nasıl koruduğunu anlatan bildiriden bir bölümü aşağıda yayınlıyoruz.

"MHP'nin B.Almanya'daki uzantısı faşist can niler, 5.4.1980 tarihinde Castrop-Rauxel Türkiyeli İşçiler Derneği'ne karşı yeni bir saldırı düzenlemişlerdir. B.Almanya'nın çeşitli bölgelerinden toplanmış komando bozum tularının planlı saldırısı bizzat "Türk Federasyonu" adlı cinayet şebekesinin elebaşıları SERDAR CELEBİ ve YAKUP TUFAN tarafından yönlendirilmiştir.

Önce dışarıdan gelen bir araba, Castrop-Rauxel Türkiyeli İşçiler Derneği'nin kapısı önüne giriş ve çıkışı engelleyecek bir şekilde park edilmiştir. Arabadan inen faşistler, karşı taraftaki "Türk Kültür Ocağı" denen faşist yuvasına dalmışlardır. Kısa bir süre sonra çeşitli yörelerden toplanan yabancı araba sayısının gittikçe arttığını gören Castrop-Rauxel Türkiyeli İşçiler Derneği kitlesi planlı saldırıyı farketmekte gecikmemiştir. Derhal polise, faşistlerin yoğun bir saldırı hazırlığı içinde oldukları bildirilerek gerekli önlemlerin alınması istenmiştir. Fakat telefon edildikten sonra aradan yarım saatte fazla bir zaman geçmesine rağmen, B.Alman polisi provokasyonu önlemek için herhangi bir müdahalede bulunmamıştır.

Bu arada topluca dışarı çıkan 150 kişilik faşist gurubu önce Castrop-Rauxel TİD üzerine 5 provokatörü saldırtmıştır. Fakat anti-faşist dernek kitemiz, faşist saldırganlara karşı yığıtçe direnerek kendilerini

en aktif bir biçimde savunmuş ve faşist saldırganlara hak ettikleri dersi vermiştir.

Daha sonra olay yerine gelen B.Alman polisi, duruma müdahale için bilgilimize başvurmak bir yana; saldırganlardan birini de yanına alarak silahını çekip üzerimize yürümüştür. Faşist saldırganların parmak işaretleriyle gösterdiği arkadaşlarımız, polis tarafından apar topar karakola götürülmüşlerdir. Faşist saldırganlar bu defa da karakola götürülen arkadaşlarımızı polis arabasının arkasından iki araba ile takibe bağlamışlardır. Arkadaşlarımız, faşist saldırganlar tarafından takip edildiğini polise defalarca hatırlatmalarına rağmen, polis en ufak bir müdahalede bulunmamıştır.

Karakolda ifadesi alınan arkadaşlarımız polise, faşistlerin dışarıda kendilerine pusu kurma ihtimalini hatırlatarak, alındıkları yere polis refakatinde gitmek istediklerini belirtmişlerdir. B.Alman polisi, görevinin ifade almak olduğunu, bunun ötesinde başka hiç bir şeyinde kendilerini ilgilendirmediğini ve arkadaşlarımızı geri götürme diye bir sorunun olmadığını söylemiştir. Her an yeni bir saldırı tehlikesiyle karşı karşıya olduklarını ve bu şartlar altında gidemeyeceklerini belirten arkadaşlarımız, bu defada zorla karakoldan dışarı atılarak kapı üzerlerine kapanmıştır. Bu tutum MHP'li faşist cinayet şebekelerinin B.Alman emperyalizminden nasıl destek aldığına en açık ifade sidir..."

- FAŞİZME ÖLÜM BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

CASTROP-RAUXEL TÜRKİYELİ İŞÇİLER DERNEĞİ

DORTMUND

HIÇ BİR SALDIRI BİZİ MUCADELEMİZDEN ALIKOYAMAZ

MHP'li faşist cinayet şebekeleri demokratlara, devrimcilere saldırılarına her gün bir yenisini ekliyor. Dortmund'daki bir saldırıyı konu alan bildiriden bir bölüm yayınlıyoruz.

"MHP'li faşist caniler 28.3.1980 tarihinde B.Almanya'daki planlı saldırılarına bir yenisini daha eklediler. Lünen-Horstmar Lanstroper str deki bir işçi yurdunda, yaklaşık iki aylık bir süredir tehdit edilen M.Günaydın adlı demokrat bir işçi, faşistlerin planlı saldırısı sonucu dövülmüştür. Dortmund "Türk Kültür Ocağı" adlı faşist cinayet şebekesinin planladığı saldırıyı AHMET AYAZ, VELİ ÖZDEMİR (S.Koçhisar' 1), SALİH (soyadı henüz bilinmiyor, Edirneli) adlı kafatasçı komando bozumcuları gerçekleştirmişlerdir.

Daha sonra B.Alman polisine başvuran M.Günaydın, polisin faşist saldırganlara karşı hiç bir etkin önlem almadığına tanık olmuştur.

M.Günaydın'a karşı düzenlenen saldırı, faşist saldırıların ne ilki, ne de sonucusu olacaktır. Türkiye'de her gün, kendileri gibi düşünmeyen onlarca yoksul, devrimcinin, demokrat-aydının kanına ellerini bulayan faşist cinayet şebekeleri, yurt dışında da planlı saldırılara girişmektedirler. Stuttgart'ta 5 devrimcinin üzerine sopalarla, bıçaklarla, ateşli silahlarla donanmış 150 faşistin saldırması; Hollanda'nın Utrecht şehrinde demokrat bir işçinin kurşunlanarak öldürülmesi; Paris'te açılan yaylım ateşi sonucu 6 devrimcinin ve iki Fransız vatandaşının ağır şekilde yaralanmaları, faşist cinayet şebekelerinin yurtdışında düzenledikleri saldırıların sadece bir kaç örneğidir.

Faşist cinayet şebekeleri ezilenlerin birlik olmalarını engellemek için tek tek kişileri hedef alıp yıldırıma çalıştıkları gibi, faşist devletin vurucu güçlerini desteginde kitle katliamları da düzenlemektedirler. Maraş katliamı ve her gün kurşunlanan kahveler, yaylım ateşe tutulan Belediye Ötobüsleri, faşistlerin halka karşı tavrının en açık ifadesidir. Fakat komprador patronlar, toprak ağaları ve onların faşist beslemeleri çabalarının boşuna olduğunu gün geçtikçe daha iyi farketmektedirler. Gittikçe artan zulüm karşısında; devrimcilerin, her ileri ci-demokratın bilinçli çabaları, halkımızza örgütlenmenin gereğini kavratmaktadır. Halkımızın örgütlü mücadelesi zulmün işkencenin, talan ve sömürünün onlara karşı yönelen mücadeleyi bastırmak için geçirilen her faşist saldırının hesabını er-geç teker teker soracaktır..."

Dortmund Türkiyeli İşçi ve Emekçi Derneği

RÜSSELSHEIM

Rüsselsheim ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Birliği'nin faşistlerin saldırısı ile ilgili olarak çıkardığı bildiriden alıntılar yapıyoruz.

"...Bugün Rüsselsheim'de de bir avuç eğzi salyalı it sürüsü başka yerlerden getirdikleri kafatasçılarıyla birlikte bu yörede bir terör estirmeye çalışmaktadırlar. Savunmasız ve korumasız olarak yakaladıkları demokrat, yurtsever, devrimcilere alçakça saldırmaktadırlar. Katliam hazırlıkları yaparak halk düşmanı faşistlerini canlandırmaya çalışmaktadırlar. 12.4.1980 günü yapma çalıştıkları bu faşist oyunlar zincirinden bir halkaydı. Faşist köpekler bir çok il den topladıkları 40-50 kişilik bir grupla bildiri dağıtım görüntüsü altında bir işgal havası estirme çabasına girdiler. Coplu bıçaklı, gaz tabancalı, zincirli, sopalı, vs. faşist militanlarıyla zorla devrimcilere, demokratlara bildiri vermek istediler. Bu iğrenç belgelerinin alınmak istenmeyip yüzlerine çarpılması üzerine kudurarak saldırıya geçtiler. Bununla da kitlelere sözümlü korku vermeye onları böylelikle geriletip sindirmeye çalıştılar.

Devamı 10.sayfada

EMEKÇİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ! DEVİRİM OLMADAN EMEKÇİ KADINLAR KURTULAMAZ!

1917 Ekim Devriminden Sonra

SOVYETLER BİRLİĞİNDE KADIN

İNSANIN İNSAN TARAFINDAN SOMURULMESİNE SON VERECEK BİR DÜZEN İÇİN...

1917 Şubat'ında (şimdiki takvime göre Mart) Uluslararası Kadınlar Gününde Rusya'nın Petrograd şehrinde sokaklara dökülen işçi kadınlar, ev kadınları diğer emekçi kardeşleriyle omuz omuza "ekmek", "barış" ve "toprak" sloganlarıyla Çarlık istibdatının üzerine yürüdüler. Şubat burjuva demokratik devrimiyle yıllardır Rusya emekçi halkını azgınca sömürmüş, onlara olmadık baskılar uygulaması çarlık rejimine son verildi. Şubat devrimi sonrası ortaya ikili bir iktidar çıkmıştı. Bir yanda kapitalistlerin ve toprak ağalarının önde gelen temsilcilerinin yer aldığı geçici hükümet, diğer yanda Sovyetler. Geçici hükümet halkın taleplerini yerine getirmek niyetinde değildi. Halk üzerinde baskı uygulamaktan yanaydı. Lenin önderliğinde Bolşevikler, halka geçici hükümeti desteklemelerini söylediler. Halkın durumunun düzeltilmesi için Rusya'da iktisadi alanda bir dizi köklü değişiklikler yapılması gerekiyordu. Bütün topraklar millileştirilmeli, toprak ağalarının toprak mülklerinin denetimi altında bir tek milli bankada birleştirilmeli; üretim ve dağıtım üzerinde bir denetim kurulmalıydı. Bütün bunlar sosyalist devrim görevleriydi. Geçici hükümetin baskılarına karşı Bolşevikler "Bütün iktidar Sovyetlere" sloganıyla halkı sosyalist devrim için ayaklanmaya çağırıyorlardı. 1917 Şubat ayı Ekim arasında 8 ayda Bolşevik Partisi, Sovyetlerde çoğunluğu sağlamayı, işçi sınıfının ve milyonlarca köylünün sosyalist devrime desteğini sağlamayı başardı. 25 Ekim (7 Kasım)da Kızıl Muhafızlar, demiryolu çalışanları ve postaneyi, telgrafhaneyi, Bakanlıkları ve Devlet Bankasını işgal ettiler. Devrimin zaferi ülke çapında yayıldı. Aynı gün Bolşevikler, "Rusya Yurttaşlarına" adlı bir manifestoya, geçici hükümetin devrildiğini ve devlet iktidarının Sovyetlerin eline geçtiğini ilan ettiler. Ekim sosyalist devrim sonrası Rusya savaşta çekildi ve barış sağlandı. Sosyalist kuruluş için gerekli şartlar yaratıldı. Proleterya diktatörlüğü kuruldu. Dünyada proleter devrimlerin çağını açan ve emperyalizme unutulmayacak bir darbe indiren bu devrimin emekçi kadınlar dahil olmak üzere tüm dünya işçi sınıfı ve emekçiler için önemi oldukça büyüktür. Ekim devrimiyle "insanın insan tarafından sömürülmesine" son verecek bir düzen; Rusya'da asırlarca ezilmiş, küçük görülmüş emekçi kadınların kurtuluşunun yolu açılmış oluyordu.

Genç sosyalist devletin öntünde yerine getirilmesi gereken devrimsel görevler vardı. Proleteryanın devleti, emekçiler için insanca yaşamayı sağlayacak bu görevlerin yerine getirilmesi için azımla, halk kitlelerine sonsuz güvenerek işe başladı. İşçi, emekçi kadınlar için ne yapılmalıydı? Öncelikle:

- Sosyalist üretim içinde kadının aktif olarak rol alması sağlanmalıydı.
- Bireysel ev ekonomisi büyük çapta sosyal ekonomiye dönüştürülmeliydi.
- Emekçi kadınlar eğitilmeli, onlar için çalışma alanları fazlalaştırılmalıydı.
- Özel mülkiyete dayanan maddi çıkarlar üzerine kurulan burjuva ailenin yerini sosyalist aile almalıydı.
- Kadın yalnız üretim de değil, aynı zamanda siyasi hayatta da söz sahibi olmalı; kömünist topluma ulaşmak için var gücüyle hayatın her alanında çalışmaya çekilmeliydi.

Sosyalist devlet, bütün bu görevlerin bir gecede yerine getiri lemeyeceğinin, bu konularda ekonomik, siyasi ve uzun süreli ideolojik mücadele vermenin gerekliliğinin bilincinde olarak çalışanları yürütmeye girişti.

Sosyal devrimini yapmış bir ülkede kadınların durumu ile ilgili yapılacak ilk şeylerden biri, onlara toplumda erkeklerle kanun önünde (resmi) eşitlik vermektir. Bu sözü edilen resmi eşitlik, kapitalist, emperyalist ülkelerde üzerinde konuşulmasına ve hatta yerine getirildiği söylenmesine rağmen, kapitalist toplumda olmayan bir eşitliktir. Örneğin; erkek ve kadının ücret eşitliği, kapitalist toplumda olmayan bir şeydir. Emperyalist ülkelerde kadınlar, erkeklerle aynı iş yaptıklarına rağmen, eşit ücret alamamaktadırlar. Emperyalizme bağımlı ülkelerden biri olan Türkiye'de görülen diğer bir örnek ise kadının aile içindeki kanuni statüsü ile ilgilidir. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası erkeği evin hakimi olarak göstermektedir. İşte sosyalist devletin anayasasında ilk önce kadının erkeğe olan eşitliğini kısıtlayan her türlü yasaya son verildi. Bu kadınların kurtuluşuna doğru atılan ilk adımdır. Fakat esas adım; kadının toplumun tüm bireyleriyle gerçek eşitliğini sağlamaktır ki, bu da sosyalist ekonominin inşasına bağlı olarak ele alınan ve her alanda mücadeleye tabii olan kazanılacak eşitliktir.

Kadınların kanun önünde eşit haklar elde etmesi ile ilgili olarak Lenin şöyle diyor :

"... Sovyet iktidarı, emekçi halkın iktidarı, iktidara geldiği ilk ayda (kanunlar kadınlara kapsayıcı) çok keskin bir devrim başardı. Artık Sovyet Cumhuriyetinde, kadınları ikinci dereceye koyan kanunlar yoktur. Özellikle, kadınların zayıf durumundan yararlanıp, onları haksız, hatta utanç verici duruma sokan kanunlardan söz ediyorum. Bu kanunlar, boşanma, evlilik dışı doğan çocuklar ve kadının çoğunluk babasını nafaka için cebnetme hakkı üzerinedir. Özellikle bu alanda burjuva kanunu, hat ta en ileri ülkelerde bile, kadınları alçaltan ve onları haksız bir durumda koymak için onların zayıf durumundan yararlanır. Sovyet iktidarı, özellikle bu alanda emekçi halk için dayanılmaz olan bu eski, adaletsiz kanunlardan hiç bir şey bırakmamıştır. Dünyada Sovyet Rusya'dan başka, kadınların tam eşit oldukları ve özellikle günlük aile yaşamlarında alçaltıcı durum da olmadıkları başka bir ülkenin var olmadığını gururla ve abartmadan söyleyebiliriz. Bu, ilk ve en önemli görevlerimizden biridir..." (V.İ. Lenin. Kadınların Kurtuluşu, say. 92-93)

Gerçekten de Lenin'in dile getirdiği gibi Rusya'da kadınların yasal hak eşitliği 25 Ekim 1917'de işçi sınıfı iktidara gelince gerçekleştirilmiş oluyordu. Yine Lenin'in dediği gibi; hiç bir devlet, hiç bir kanun, kadınlar için Sovyet iktidarının başa geçtiği ilk ayda yaptığının yarısını bile yapmamıştır. Burjuva kanunlarında da "eşitlik"ten bahsedilir. Fakat bu tok ile aç arasında "eşitlik"ten söz etmek başka bir şey değildir. Mülk sahibi ile mülk sahibi olmayanlar arasında eşitlik yasa önünde bile sağlanamaz. Bu anlamda burjuva devletlerinde bahsedilen yasal eşitlikler, demokrasiler hiç kof, emekçi kitlelere bir anlam ifade etmeyen şeylerdir.

Sovyetler Birliği'nde, kadınların eşitliğini sağlamak için; geçirilen bu yasalar derhal pratiğe konulmuş, ve kadınların kurtuluşu için muazzam adımlar atılmıştır. Zaten devrim sonrası geçirilen bu yasaların sadece kağıt üzerinde kalmasıyla; emekçi kitlelere hiç bir şey getiremeyeceği de açıktır. Asıl önemli olan, SB'nde de yapıldığı gibi, bu yasaların hayata geçirilmesidir.

Lenin bu konuda şunları getirmektedir. "... Tek başına kanunlar tabii ki yetmez ve salt kanunlar bizi memnun etmez. Bununla birlikte, kanun yapma alanında, kadınları eşit bir duruma getirmek için bizden istenen her şeyi yaptık ve bununla övmüne hakkına sahibiz. Sovyet Rusya'daki kadınların durumu en ileri devletlerdeki kadınlarla kıyasla, kendimize tabii ki bunun sadece başlangıç olduğunu söylüyoruz..." (age. s. 94-95)

Lenin'in de çok doğru olarak belirttiği gibi, Sovyetler Birliği'nde bu başlangıçtan sonra; emekçi kadınlar, bu başlangıçta time çekilmiş, ev işleri sosyalleştirilmiş ve kadın, hayatın her alanında söz sahibi olma durumuna getirilmiştir.

Gelecek sayımızda Sovyetler Birliği'nde bu konuda atılan adımları, sosyalist inşanın gerçekleşmesiyle kadının hayatındaki muazzam gelişmeyi örnekleriyle göstermeye çalışacağız.

MİNE

MALATYA

8 MART ULUSLARARASI EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ KUTLANDI

8 Mart Uluslararası Kadınlar günü Malatya'da sıkıyönetimin faşist baskı ve terörü şartlarında MÜCADELE okuyucusu kadın emekçiler tarafından düzenlenen bir toplantıyla anıldı ve kutlandı. Bugün bir çok ilde olduğu gibi Malatya'da da sıkıyönetim tüm demokratik haklarımızı gaspetmiştir. Tüm demokratik kitleler derneklerin kapısına kilit vuran, devrimcilerin sesinin halka ulaşmasını engellemek için yasaklayan sıkıyönetim pasaları, bu şeklide halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini engelleyebileceklerini sanıyorlar. Ama tüm baskılara rağmen halkımızın gelişen mücadelesi onlara yanlıklarını gösteriyor. Ve yüreklerine korku salıyor.

Bu da, Malatya'lı MÜCADELE okuyucusu kadın emekçiler bu mücadelenin bir parçası olarak sınırlı olanaklarımıza, sıkıyönetimin baskı ve terörüne rağmen düzenli bir toplantı ve terörüne rağmen düzenli emekçi kadınlar gününü andık. 50'nin üzerinde kadın emekçinin katıldığı toplantı tüm devrim şehitleri için yapılan saygı duruşuyla açıldı. Saygı duruşundan sonra bir arkadaş konuşma yaparak günün anlam ve önemini anlattı. Konuşmada özetle:

- 8 Mart gününün kadın emekçilerin mücadelesinde önemli bir gün olduğu, ilk kez 8 Mart 1878 tarihinde Amerika'da kadın işçilerin örgütlü bir grev yürüttüğü belirtildi. Bundan sonra yine 8 Mart 1886 da Amerika'lı kadın işçilerin "eşit işe eşit ücret" talebi ile mücadeleye atıldığı, ama tüm bu baskılara rağmen mücadelelerini sürdürerek 8 Mart 1908 de büyük bir gösteri düzenledikleri anlatıldı. Bundan österi yıl sonra 1910 da Koppenhag'da toplanan Sosyalist Kadınlar İkinci Uluslararası Konferansında Alman devrimcisi Klara Zetkin'in önerisiyle 8 Mart "Uluslararası Emekçi Kadınlar Günü" ilan edilmişti.

- Daha sonra bugün emperyalist sisteme bağlı olan ülkelerde kadın emekçiler üzerindeki baskılar, burjuvazinin kadın emekçilere bakış açısı anlatıldı. Bugün emperyalist kapitalist ülkelerde genelde işçi sınıfı özelde de kadın emekçiler üzerinde

Devamı 8. sayfa

ATIF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

DUISBURG

İçinde ve çevresinde yaklaşık 40 bin Türkiyelinin yaşadığı Duisburg Kuzey Ren Westfalia eyaletinin en büyük sanayi merkezlerinden biridir. 1973 te kurulan ve ATIF'in kurucu bir derneği olan derneği -miz, geniş bir yurtsever, demokrat kitleyi içerisinde barındırmaktadır. Derneğimizin gelişmesinden rahatsız olan her türlü halk düşmanları (özellikle de Türk Federeasyon-FİDEF-KOMKAR gibi faşist, sosyal faşistler mücadelemizi engellemek için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Bu mücadeleyle engelleyemeyince Batı Alman burjuvazisiyle birleşerek saldırmaktadırlar. Bizler son dönemde yaptığımız bazı çalışmaları hakkında kısaca bilgi vermek istiyoruz.

9 Şubat'ta 600'e yakın kitlenin katıldığı "Faşizme karşı direnenlerle el ele" adlı bir halk gecesi düzenledik. Bu gecede faşizme karşı destanlar yazdıran devrimcilerin mücadelesi ve dünya işe Türkiye'de som siyasi gelişmeler anlatıldı. Koro, folklor, tiyatro, ozan ve şiirlerde halkımızın devrimci kültüründen parçalar sundular. Gecemiz çok olumlu oldu.

10 Şubat'ta Hochfeld'de bulunan Halkın Kurtuluşu'nun derneğinin kongresine katıldık. Kendileri bizi gecemizde sözlü ve bildirileriyle davet ettikleri halde söz hakkı vermediler. Dilek ve temenniler kısmında "herkes konu ile ilgili olarak söz hakkı alabilir" dediler. Bunun üzerine bir arkadaşımız söz hakkı olarak Köln'deki Büyük Yürüyüşe kitlenin katılmasını talep etti. Bu cümleyi provokatorlukla suçlayıp mikrofonu almak isterlerken, bir sempatisan slogan attığı için görevlilerden biri boğazına sarıldı. Fakat bizler gayet olgun davrandık. Arkadaşımız söz hakkını bitirene kadar mikrofonu vermedi. Bu olay Halkın Kurtuluşu'nun ne kadar siyasi acizlik içinde olduğunu açık bir şekilde gösterdi.

16 Şubat'ta Türkiyelilerin yoğun olduğu bir pazarda Köln'deki büyük yürüyüşün bildirilerini dağıtırken, Komkar'lı Kürt sosyal faşistleri de Afganistan işgalini destekleyen bildiriler dağıtmaya başladılar. Yurtseverlerin sordukları sorulara cevap veremeyip küfreden bu emperyalist uşakları gereken derslerini aldılar. Bunun üzerine iki araba polis ile birlikte derneğimizi basarak 4 üyemizin ismini verdiler. "Komkar" böylece Batı Alman tekelci burjuvazisi ile birlikte çalıştığını pratikte bir kez daha ispatladı.

8 Mart'ta 350 dolayında kitlenin katıldığı bir salonda Uluslararası Emekçi Kadınlar Günü'nü kutladık. Geceye genellikle kadınların gelmesi geceyi olumlu kıldı. "Toprağın Tuzu" adlı Güney Amerika'daki emekçi kadınların mücadelesini dile getiren film ile "Bağlık Parası" adlı Türkiye'deki kızların satılışını konu alan tiyatro da geceye ayrı bir renk kazandırdılar. Ozanlar, folklor, şiirlerde olumlu oldu. Ancak cihazların bozukluğu nedeniyle hazırlanan seminer iyice anlaşılmadı.

15 Mart'ta CHP Genel Sekreteri M. Üstündağ, Duisburg'da yeni kurulan "HDF" nin konuşğu olarak bir toplantı yapmaya geldi. Biz de dernek olarak kitlemizi alıp toplantının yapıldığı salona gittik. M.Üstündağ oradaki potansiyeli iyi ölçmüş olacak ki "asıl komünizmi CHP getirecektir" gibi tumturaklı sözler dahi söyleyebiliyordu. CHP "milletvekili" konuşmasının devamında sürekli olarak diğer komprador patron ağa partileri ile kendi aralarına Çin seddi çekmeye çalışıyordu. Ama bilinçli kitle

nin sürekli soru sorması, yuhalaması ve "Kahrolsun komprador patron ağa devleti" sloganını atması, Üstündağ'ı "Biz hem komünizme karşıyız, hem de faşizme karşıyız demeye götürdü. Sorulan soruları "şimdi geleceğim" gibi sözlerle oyalayan Üstündağ "sizin askerlik sorununuza da CHP çözdü" gibi demogojileri de koz olarak kullandı. İşçileri, SPD ve DGB'ye üye olmaya çağırarak bu halk düşmanı ne kadar satılmış olduğunu ispat ediyordu. Efendilerinin teşhir olmasına kızan "HDF" li Batı Alman tekelci burjuvazisinin uşakları da tek tek arkadaşlarımızın fotoğraflarını çekerek ve üzerimize yürüyerek uşaklıkta kusur etmediklerini gösterdiler.

HEM KOMÜNİZME HEM DE FAŞİZME KARŞILARMIS(!)

23 Mart'ta 200 kişinin katıldığı bir salonda derneğimizin 7. Olağan Genel Kurulunu yaptık. Yönetim Kurulunun hazırladığı siyasi-faaliyet-mali raporlar okunarak tartışıldı. Yeni Yönetim Kurulu ve Denetim Kurullarının seçiminden sonra eski Yönetim Kurulu tarafından "ATIF ve onun kardeş örgütü TÖK/YD ve derneğimize gelen saldırılar" adlı rapor okundu. Bu raporda kısaca Devrimci-Yol, Halkın Kurtuluşu, Almanya Komünist Partisi/Marksist-Leninist'in saldırı ve karalamaları dile getirildi. Kongremize Partizan dışında kendisine "proleter devrimci", "Marksist-Leninist" süsü veren teşkilat katılmadı. Biz bunlara sınırsız söz hakkı tanıdığımız halde gelmiyorlar. Genel Kurulumuz bir kere daha ATIF'in doğru siyasetini vurguladı. Ve oportunistlerin açık ideolojik siyasi mücadeleden korktuklarını ispatladı.

9 Nisan günü Türk Federasyonunun yönetim kurulu üyesi ve Duisburg ülkesi başkanları başkanı Sitem Bölükbaşı, kimliği belirlenemeyen üç kişi tarafından dövülerek hastanelik edilmiştir. Bunun üzerine polis onunla birlikte aynı işyerinde çalışan yurtseverlerin üzerine te rör estirmeye başladı. İki yurtseveri değişik günlerde önce takip ettirdi. Sonrada birer günlük gözaltına aldı. Bununla da yetinmeyerek çok sayıda evleri aramış, derneğimizi ve yurtseverleri takip etmiştir. Batı Alman polisi ve karşı devrimciler olayı derneğimizin üzerine yıkmaya çalışmaktadırlar. Ama bizim tüzüğümüz açıktır. ATIF'in dört temel ilkesini kendimize rehber edinmişizdir. Bunun dışında şiddet kullanmak bizim siyasetimiz değildir. Onlar bu iftiralarnı zemin yapıp aslında ATIF'i ve derneklerini kapatmak istiyorlar.

Duisburg Türkiyeli İşçiler Derneği Yönetim Kurulu

BERGEDORF

İşçi arkadaşlar, öğrenci kardeşler, Bergedorf ve çevresi Türkiyeli İşçiler Derneği, 13.4.80'de ikinci Genel Kurulunu yapmıştır.

1979 yılının dördüncü ayında kurulan derneğimizin, o günden bu güne kadar geçen süreye içerisinde, esas olarak başarılı bir çalışma yürütmüştür. Genel olarak Almanya da özel olarak Bergedorf'da yürüttüğümüz haklı mücadelemiz işçi ve öğrenci kardeşlerimizin geniş desteğini ve sevgisini kazanmıştır.

Almanya'da Türkiyeli işçilerin ekonomik, demokratik taleplerine çözümler bulmak için canla başla mücadele yürüten derneğimizin, kurtuluşun "Demokratik Halk Devrimiyle" gerçekleşeceğini propagandasını emekçiler arasında aktif bir şekilde yürütmektedir.

2. Genel Kurulumuz bir yıllık çalışmalarımızın değerlendirilmesi ve yeni yönetici organların seçimiyle sona ermiştir. 2. Genel Kurulumuz, 40 dernek üyesi ve 30 dinleyici katılmıştır. Bu sayı Bergedorf somutunda hiç de küçümsenecek bir sayı değildir. Bir kaç ay öncesine kadar dernek binamız yoktu, bunun için faaliyetlerimiz istenilen randımanı vermiyordu. Fakat bundan sonra inancımız odur ki çalışmalarımız daha başarılı ve disiplinli olarak devam edecektir.

Bergedorf ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Derneği Yönetim Kurulu

HANNOVER

Hannover'de ATIF sempatisanlarının "Grupçuluk Yıkılacak, Devrimcilerin Birliği Sağlanacaktır" başlığı altında yollanmış oldukları bildiriden bazı kısımları aktarıyoruz :

" İşçiler, Emekçiler, Devrimciler, Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının şanlı mücadelesi emperyalizmi, sosyal emperyalizmi ve her türden gericiliği hedef alan haklı bir mücadeledir.

Bu haklı ve çetin mücadele içinde işçi sınıfımız günden güne kendi öz bilimini daha iyi kavramakta, her türden sapmaya ve orta yol siyasetlere darbe vurmaktadır. İşçi sınıfının teşkilatları günden güne gelişmekte ve küçük burjuva akım ve teşkilatlar çöküşe gitmektedirler. Bugün artık küçük burjuva akımlar işçi sınıfı düşüncesine karşı ideolojik mücadelede iflas ettikleri için işi dedikoduşpapaç çavuş ilişkisine dökmekte ve siyasi tartışmalardan kaçmak için türlü yollara başvurmaktadırlar. Bu akımlar devrimci teşkilatları karşı devrimci ilan ederek kendi siyasi acizliklerini maskeleyerek çalışmaktadırlar.

Bunun en açık örneğini Hannover'de görmek mümkündür. 23.3.1980 tarihinde Hannover Türkiyeli Yurtseverler Birliğinin kongresinde Dev-Yol şefleri bu derneği kendi tekelcileri haline getirmek ve diğer devrimcilerin sesini kısmak için Braunschweig, Salzgitter, Hameln ve diğer şehirlerden topladıkları kişilerle derneğin yönetimini demokratik olmayan yollarla gasp etmişlerdir. Bu darbeyi gerçekleştirebilmek için derneğin resmi tüzüğünü kenara atarak kendi düşüncelerini olan bir başka tüzüğe göre hareket eden bu küçük burjuvalar, kongrenin başından sonuna kadar ne kadar anti-demokratik yollar varsa bunları sahnelemişlerdir. Kongrede sosyal faşistlerin açıktan devrimcilere saldırısını gözardı ederek bunlara dolaylı olarak destek olmuşlardır. Biz, ATIF sempatisanlarının konuşmaları sürekli kesilmiş, daha sonraları da söz hakkımız kısıtlanmıştır. Yapılan eleştirilerin hiç birisine cevap vermeyen şefler tartışmaları bu sefer tamamen keserek seçime geçmeyi en kısa yol olarak seçmişlerdir.

Emekçiler, Devrimciler, Dürüst Dev-Yol sempatisanları..

Bugün çalıştığımız ve ikamet ettiğimiz Hannover ve çevresinde faşistler halka karşı birleşmekte ve bir sürü faşist yuvalar oluşturmuş durumdadırlar. Halk ve insanlık düşmanı bu canilere karşı birleşip mücadele etmemizin gerektiği bir ortamda Dev-Yol şeflerinin bu bölücü tavırlarını mahkum etmek, bunları teşhir ve tecrit etmek her dürüst devrimcinin görevidir. Hannover'de faaliyet gösteren biz ATIF sempatisanları Dev-Yol şeflerinin bölücü ve tekkeci anlayışlarını yılmadan usanmadan teşhir edip devrimcilerin örgütsel ve eylem birliğini gerçekleştirmeye çalışacağız. (...)

Hannover ATIF sempatisanları

HEILBRONN

Heilbronn Kültür Derneğine Batı Alman polisinin saldırısı üzerine Heilbronn Derneği tarafından çıkarılan "BATI ALMAN DEVLETİ VE POLİSİ BİZİ HAKLI MÜCADELEMİZ DEN YILDIRAMAZ" adlı bildiriden bazı kısımları aşağıda yayınlıyoruz :

" Demokratlar, haksızlığa boyun eğmeyenler, tüm milliyetlerden Almanya'da çalışan işçiler, ezilenler, sömürülenler, hor görülenler, en kötü evlerde oturup, en kötü işyerlerinde çalışanlar sizlere anlatacağımız var :

1 Nisan 1980 saat 20'de Alman polisi demokratik kitle derneğimizi olan Heilbronn ve geniş çevresi Türkiyeli İşçiler Kültür Derneğine saldırıda bulunmuştur. Bu saldırıya sudan bahaneler getirerek derneğimizi aramaya girişmiştir. Dernek içerisinde bulunan çocuklara, kadınlara ve herkese yerinde durmasını ve kımıldamamasını belirtmişlerdir, bu arada derne

ğimizde bulunan bir hamile kadın arkadaş bayıldı ve çocuklar ağlamaya başladı. Kendilerine hamile kadın arkadaşın ve çocukların korktuklarını belirttikimizde "birşey olmaz" cevabını vererek her tarafı didik didik aramışlardır. Acaba Batı Alman polisi derneğimizi aradığında ne bulmuştur ? Tek kelimeyle bir hiç. O halde Batı Alman polisinin sudan bahanelerle derneğimize saldırmasının nedeni nedir ? (...)

Kardeşler, Batı Alman emperyalist devletin bizlere saldırmasının tek sebebi ellerinde bulundukları yağlı pazar olan Türkiye'yi kaybetmemektir. Fakat onların çabaları boşunadır. Türkiye işçi sınıfı ve halkı emperyalizmin bağımlılık zincirini kırıp, toprak devrimini başarıya ulaştıracaktır. (...)

Heilbronn Kültür Derneği

DEVİRİMCİ SANAT SAYFASI

TÜRKİYE' DE SİNEMA

Her yıl yüzlerce film çevriliyor, milyonlarca insan bu filmleri izliyor. Bir o kadar da Televizyon filmleri çevriliyor.

Bu filmler sınır tanımıyor; en değişik yollardan seyirciye ulaşıyor. Sinema çağdaş ögesi günlük yaşamın ayrılmaz bir parçası oldu. Bir çok kimsenin bildiği tek sanat dalı sinemadır. Bu anlamda sinema denilen olayın insan yaşamında oldukça büyük bir yeri vardır. Eğer istenirse bu yoldan milyonlarca seyirciye çok şey verilebilir. Sinemanın işlevi oldukça önemlidir. Sinema sanatı ile ulusların yaşıyışını, toplulukları birbirine tanıtır, yakınlaştırmayı, kamuoyu oluşturmaya, siyasi mücadelede ve hatta dünyayı değiştirmede bir araç olarak kullanılırsa oldukça başarılı olunabilir. Dünyada çevrilen tüm filmler içerisinde böyle bir niteliğe sahip film sayısı oldukça azdır. Çünkü çoğunluk film yapımcıların esas amacı ticarettir, kârdır.

Sinema konusu özellikle Türkiye'de oldukça ilginçtir. 66 yıllık geçmişi olan Türk sinemasında 60 yıllar hala ne içerik ne de teknik açıdan değişmemiştir. 1980 yılında çevrilen bir film setinde oyuncularda en ilkel şartlarda çalışmaktadırlar.

Sinema ile yakından ilgili olanlar, Türkiye'de sinemanın başladığı 1914 yılından bugüne kadar yaklaşık 5000 Türk filmi çevrilmiş olabileceğini söylüyorlar.

Bu rakam gerçekten korkunç derecede fazladır. Emperyalist ülkelerde bile bu sayıya ulaşan henüz yoktur.

Türkiye'de çok film çevirmeye ilgili bir öykü, film oyuncusu ve komedyen(!) Öztürk Serengil'in başından geçer.

"Serengil ünün doruğuna ulaştığı yıllarda İsveç'e gider. Bu özel gezisi sırasında İsveç Film Evi'ne de uğrayan oyuncu, bir raslantı sonucu ünlü İsveçli film yönetmeni Ingmar Bergman'la karşılaşır. Dostları Serengil'i Bergman'a "Türk oyuncusu" diye tanıttı. Bergman ilgilenir ve konuşma sırasında Serengil'e "Kaç film çevirdiniz?" diye sorar.

Serengil'in yanıtı İngilizceye "aşağı yukarı üç yüz" diye çevrilince Bergman önce yanıtın hatalı çevrildiğini sanır ve yeniden sorar. Aynı yanıtı gördüğü anda sorunlu yanlısı sorulduğundan kuşulan ve "Kaç film çevirdiniz diyorum" diye yineler. Sonunda sorunun da yanıtın da doğruluğu ortaya çıkar. Bergman şöyle konuşur: "Nasıl çıkın, insan yaşamı boyunca 300 fotoğraf bile çekemez".

Bu iş nasıl olabildi? Yine Öztürk Serengil özel sohbetlerinden birinde bunu da şu sözlerle açıklamıştır. "300 film çevirdim ama, bu filmlerde söylediğim sözlerin hepsini toplasam ve benzerlikleri ayıklasam hepsinden bir film bile çıkmaz." (Kaynak Cumhuriyet Gazetesi)

Sinemayla yakından ilgilenenlerin kafadan yaptığı hesapta ortaya çıkan 5000 ya da 6000 filmin konuları açısından bir ayırım yapılsa birbirine benzeyen filmlerin sayısı 100 ü geçmemektedir. Geriye kalan filmlerin ise konuları ortaktır. Yeşilçam sinemasının temelini oluşturan bu konu aşağı yukarı şöyledir.

Fakir bir genç kız (veya erkek) günün birinde zengin bir erkek (ya da kıza) bir görüşte aşık olur. Zengin kız veya erkeğin babası kesinlikle çok kötü bir adamdır ve evladının sevgilisiyle evlenmesine şiddetle karşı çıkar. Araya iki gencin evlenmesini engelleyen bir sürü aksilikler girer. Ya kız bir şeyi yanlış anlar veya erkek. Ya da ikisinden biri ortada tıbbi açıdan hiç bir geçerli neden yokken kör, topal, kötürüm vb. gibi bir nedenle sakatlanır. Gençler evlenemedikleri için karasevdaya tutulurken araya bir sürü cinayet, raslantı sokuşturulur. ve işler iyiden sarıya sarılır. Fakat azmin elinden hiçbir şey kurtulmaz. Filmin sonuna doğru bu kez ayonede gelişmeler olur, tüm aksilikler ortadan kalkar, ve kızla erkek birbirlerine sarılırlarken film biter.

Yeşilçam sineması on yıllarca bu gibi komuları kendine temel alarak filmler yapmıştır. Yeşilçam'ın yıllardır süregelen bu değişmez geleneğini yıkmaya çalışan sa

YILMAZ GÜNEY'in "UMUT" ADLI FİLMİN-DEN BİR SAHNE .

dece Yılmaz Güney olmuştur. Yılmaz Güney, çeşitli değerli yapıtlarıyla toplumumuzun sorunlarını vansıtmaya çalışmış, bunda da belli ölçüde olmuştur. "Sürü", "Arkadaş", "Umut", "Düşman" vb. gibi filmler Yeşilçam'ın kurallarına başkaldıran, sinemanın gerçek toplumsal bir yanının olduğunu ortaya koyan filmlerdir.

"ZENGIN KIZ-FAKİR ERKEK" BU OLGU NASIL ORTAYA ÇIKTI ?

1948 yıllarına gelindiğinde sayıları bir hayli çoğalan Türk filmcileri seslerini duyurmaya başladılar. Ve bu konuda devlet yardımını istediler. CHP hükümeti de o güne kadar tüm filmlerden alınan % 79 lik eğlence vergisini % 25'e indirir. Vergi oranlarındaki bu azalma yüklü bir para kaynağının yerli sinemaya yönelmesine yol açar. Sinemaya para yatıranlar, filmlerin yüzde yüz kâr getirmesini garantilemek istemektedirler. Bunun için hangi tür filmlerin halkın hoşuna gideceği üzerine kafa yorulmaya başlanır.

Halkın en çok okuduğu yapıtlar araştırılır. Bunlar arasında Leyla ile Mecnun, Tahir ile Zühre benzeri aşk öykülerinin çok okunduğu tespit edilir. Bu öyküler, "olanaksız" bir aşk işlemleridir. Bunı teğit eder film yapımcıları; ama sorun tabii ki, sadece bununla kalmaz. Zengin ile fakirin yaşadığı bir sömürü düzenini, zevklerini de çok iyi bilir. Bu film simsarları. Sonra görevleri ikili olmak zorundadır. Birincisi yukarıdaki var olan malzemelerden filmler yapmak, yani halkı oyalayacak, çekecek kâr getiren filmler yapmak, ikincisi bunu yaparken; mevcut düzenin en ufak pisliğini ortaya çıkarmamak, hakim sınıflarla böylece iyi geçinmek.

Tüm bu sonuçlara varıldıktan sonra, zengin-fakir aşkı işleyen bir tür ortaya çıkar.

Bugün olduğu gibi o yıllarda Türk sineması Amerikan sinemasının etkisi altındadır, ve Amerikan emperyalistleri halkın oldukça ilgisini çeken bir yöntem bulmuşlardır.

"Mutlu Son" yöntemi. Seyirciler gözyaşları içinde filmi seyrettikten sonra, salondan çıkarken rahatlamak istemekte ve iki sevgilinin birbirine kavuşmasından son derece etkilenmektedirler. Durum böyle olunca Yeşilçam sinemasının ana hatları ortaya çıkmıştır. Önce ortaya olanaksız gibi görünen bir aşk konacak, tüm film boyunca olanaksızlık sürecektir, sonunda her şey mutlu bir şekilde bitecektir.

Bu buluş; maddi temeli olduğundan kısa dönemde başarıya ulaşır, ve herseferinde yüklü kârlar bırakır.

Bu durumda sinemacılar fazla kafa yormazlar. Görülmüştür ki, yukarıdaki çizgiyi bozmamak şartıyla ne yapılırsa yapılsın sonuç başarılı olmaktadır.

TÜRKİYEDE FİLM NASIL YAPILYOR ?

Türk filmlerinin dışarıya satılma olanağı yok denecek kadar az olduğundan yapımcı herşeyin en ucuzuna koşarak filmi tamamlamak zordur. Yönetmenler içerisinde uzun sürede iş çıkaranlara kara listeye alınır. Çünkü uzun süren filmler masrafları artırmaktadır. Yapımcı iyi bir film yapmak yerine, ticari açıdan başarılı bir film yapmak istemektedir.

Bu nedenle filmin sanat açısı, teknik başarısı son plâna kalır. Onlar için bu zaten gerekli değildir. Türkiye'de kim en çabuk senaryo yazarsa, kim en hızlı film çekerse o tutulur. Tüm film çalışmalarının temeli kâr'a dayandığından sonunda ortaya birbirine benzeyen, kalitesiz, sanat gücü olmayan bir yığın saçmalıklarla dolu filmler çıkar. Bu da halka herhangi bir şey getirmez.

Yazımızın baş kısımlarında da bahsettiğimiz gibi; sinema olayı özünde devrimci mücadele içerisinde, halkı eğitmede oldukça önem taşıyan bir unsur. Fakat anlatılmaya çalışıldığı gibi, bugün Türkiye'de bu önemli unsur en kötü şekliyle kullanılmakta, devrimci mücadeleye yarar değil, zarar getirmektedir. Yeşilçam bir kaç şöhretli, para babası rejisörlerin elinde dönmektedir. Bunlar sinema konusunda hakimiyetlerini koruyurlar. Sanatçıları yükselecek, halka bir şeyler veren filmleri yapmak için devrimci rejisörlere, sanatçılara ihtiyaç vardır. Aynı zamanda bu kişilerin maddi olarak güçlü olmasında gerektirmektedir. Fakat ne yazık ki, bu imkanlar bizde oldukça azdır. Bu tür filmleri yapmaya çalışan Yılmaz güney ve ona bağlı olan Güney filmcilik bildiğimiz gibi oldukça zor şartlar altında bir çalışma yürütmektedirler. "Düşman" ve benzeri filmler, çoğu kez "Sansür Kurulu" tarafından "yasak" edilmektedir.

Bu anlamda sinema gibi oldukça değerli bir araçtan özellikle biz Türkiyeliler faydalanamamaktayız.

Buna karşı çıkmamız gereklidir. Türkiye'de kullanılan sansür gereklerini protesto etmeliyiz. Halka bir şey vermeyen "mutlu son"larla biten saçma aşk filmlerinin eleştirisini yapmalı, bu tür filmlerin yapımcıları ile mücadele etmeliyiz. Yılmaz Güney'in devrimci sanatta verdiği mücadeleyi desteklemeli, bu yolda kampanyalar açmalıyız. Devrimci, gerçekçi filmlerin nasıl olması gerektiği, devrimci sanatın ne anlama geldiğinin propogandasını yapmalıyız.

B.EMEL

2 Eylül Direnişi filminden bir görüntü.

SENDİKALARDA VE FABRİKALARDA DEVİRİMCİ MÜCADELE

OTOSAN İŞÇİLERİNİN ZAFERİ Sarı Sendikalardan ve Sendika Ağalarından Kurtuluşun ilk Adımı Olacaktır !

Aşağıdaki yazı TUM-MADEN-İŞ Sendikası'nın yayın organı "TUM-MADEN-İŞ" in OTOSAN Özel sayısından alınmıştır.

Bir yıldır TUM MADEN - İŞ ile OTOSAN işçileri, evlerinde, kahvelerinde, sendikamızda, toplantı salonlarında elele, omuz omuza birlikte çalışıyor ve sarı sendikadan kurtulma mücadelesi veriyor. Olayları hep birlikte yaşıyoruz. Yaşadıklarımız bizim düşünmemize yön vermelidir. Kararlarımızı yaşadığımız hayattan çıkararak vermeliyiz. Bunun için, birlikte ya-
kın geçmişi şöyle bir gözden geçirelim:

OTOSAN İŞÇİLERİ SARI SENDİKADAN KURTULMAYA KARAR VERDİLER. Bütün sendikaları araştırdılar ve zamanında TUM MADEN-İŞ'i seçtiler. OTOSAN işçileri sendikamızın tüzüğünü okudular, dünya görüşünü öğrendiler. Eylemlerini, toplu sözleşmelerini öğrendiler ve ondan sonra TUM MADEN-İŞ'i seçtiler.

OTOSAN İŞÇİLERİ BİR TOPLANTIDA..

OTOSAN İŞÇİLERİNİN TUM MADEN-İŞ'İ SEÇMESİNİN NEDENLERİ ŞUNLARDIR.

- 1) Ülkemizin bağımsızlığından yanadır. ABD ve diğer emperyalist güçlerin boyunduruğundan kurtulurken, Sovyet Rusya'nın, Çin'in ya da bunun gibi başka ülkelerin boyunduruğuna girmemizi kesinlikle reddeder. Her türlü uşaklığın karşısında olup, Türkiye halkının efendi olarak yaşaması için mücadeleye eder.
- 2) İşçilerin kurtuluşunun ancak ve ancak İŞÇİLERİN KENDİ ESERLERİ olacağına inanır.
- 3) Üretici işçilerin aynı zamanda yönetici de olma kuralını benimser.
- 4) Sendikada tüm işler işçilerle birlikte konuşulur, tartışılır, karar öyle verilir. Ve alınan kararlar hep birlikte uygulanır. Yani İŞÇİLER SÖZ VE KARAR SAHİBİDİRLER.
- 5) SENDİKA yönetimi her altı ayda bir ÜYELE-RİNDEN GÜVENOYU İSTER. Üyelerden güvenoyu alamayan yönetici görevden düşer.
- 6) TUM MADEN-İŞ'in yöneticilerinin tümünün geçmişi Bağımsızlık-Demokrasi-Sosyalizm mücadeleleriyle doludur.
- 7) TUM MADEN-İŞ'in bütün yöneticileri kapalı kapılar ardında değil, işçilerin arasındadır. İşçilerin evindedir, kahvesindedir. Sorulan her soruya her zaman cevap verirler.

TUM MADEN-İŞ'in OTOSAN'da örgütlenme çalışmalarını tamamladıktan sonra, 23 Aralıkta üyeleme başladı ve kısa zamanda hızla yayıldı.

İŞÇİ DÜŞMANI MADEN - İŞ SAHNEYE ÇIKIYOR
O güne kadar Maden-İş'in OTOSAN'da hiç bir çalışması olmamıştı. Sadece üç-beş adamı vasıtasıyla, sendikamız aleyhinde çirkin dedikodular yapmaya çalıştılar. Ancak OTOSAN işçilerinin büyük çoğunlukla TUM MADEN-İŞ'e üye olmaya başlaması üzerine, 1974 de 800 OTOSAN işçisini ortada bırakan Maden-İş telâşa kapıldı. Paralı beslemeleri İGD'li denilen çapulculara OTOSAN önünde bildiriler, gazeteler dağıtmaya başladılar. Bunların hepsi TUM MADEN-İŞ'e yönelikti. Bir yığın yalan ve karalamayla TUM MADEN-İŞ'i kötülemeye çalıştılar. Tabii bu arada sarı sendikadan hiç söz etmediler. Sendikamız TUM MADEN-İŞ, bunlara gazetesi ve bildirilerle cevap verdi.

OTOSAN işçileri öteden beri gerçekleri gördüğü için, bunlara hiç yüz vermedi. Maden-İş yalan üstüne yalan söyledi. Sözleşmeye iki ay var diye işçiyi kandırmak istedi. Biz iki gün kaldı diye gerçeği açıklayınca, otobüs kaçırma, kalkıştılar. Beceremeyeceklerini anladıklarında, otobüsleri yığdılar kapının önüne. Bir sürü de «iyi aile çocuğu» İGD'li şakşakçı getirdiler. OTOSAN işçisi bu şarlatanlıklara da yüz vermedi. He-

rimiz gorauk. 28 Şubat günü Maden-İş'in otobüslerine binenler taş çatlasa 150-200 kişi kadardı. 29 Şubat günü de, bir gün öncekilerden başka kimse binmedi otobüslere. Yedikleri bu şamarı hazmedemeyip kudurdular. Kartal 2. Noterini basıp, sarı sendikadan istifa etmiş olan sizlerin istifalarınızı çalmaya yeltendiler. Bunlar orada bulunan OTOSAN işçilerinin gözleri önünde oldu.

Şimdi olayları gözden geçirmeye devam edelim:
1) Maden-İş, dağıttığı bildirimlerde TUM MADEN-İŞ'in Koç'un sendikası olduğunu söylüyor. Bir de hep birlikte yaşadığımız olaylara bakalım: Yasalara uygun olarak çıkardığımız sendikamızın gazetesini sizlere ulaştırmak isteyen arkadaşlarımızın üzerine, 13 Şubat günü sıkıyönetim görevlileri ateş açarak saldırmışlardır. Arkadaşlarımız İstanbul Valiliğince verilen alını belgesini göstermeye çalışırken, görevli yüzbaşı tarafından dövülmüşlerdir. Yüzbaşı emrindeki askeri birlik arkadaşlarımızı yaralı olarak askeri araçlara bindirip götürmüşlerdir. Tüm bunlar OTOSAN işçilerinin gözleri önünde oldu.

Bu arada bir söylenti dolaştı işyerinde: Arkadaşlarımızı döven yüzbaşı erkenden gelip Tuna hanımla uzun uzun konuşmuş. Bu konuşma gerçek mi? Gerçekse ne konuştular acaba?

Bu arada yakalanan arkadaşlarımız sıkıyönetim savcılığınca serbest bırakıldılar. Elbet bırakılacaklardı. Çünkü suçları yoktu. Çünkü sendikamızın gazetesini işçilere dağıtılmaları suç değildi.

2) Gelelim sarı sendikadan istifalarınız konusuna: Sendikamız, yasalara uygun olarak sıkıyönetim ve vilayete bildirimde bulundu. 22 Şubat 1980 günü Maltepe İlgen sinemasında, yasaların emrettiği istifa işlemini yerine getireceğimizi bildirdik. Son güne kadar sendikamıza ne vilayetten, ne de sıkıyönetimden hiç bir yasaklama emri yollanmadı. Ancak ne hikmetse son gün yani 22 Şubat günü saat 15.00'de sözlü olarak yasaklandığı bildirildi. Uğraşmalarımız sonucu saat 18.00'de sözlü olarak, istifaların yapılacağı, bir sakınca olmadığı söylendi. Söylendi ama 20 dakika sonra, saat 18.20'de tekrar, sözlü olarak yasaklandı.

Bir de, aynı gün OTOSAN'ın önünde olanlara bakalım: 22 Şubat günü fabrika bahçesinde, «istifa edecekler TUM MADEN-İŞ'in arabalarına binsin» diye işçi arkadaşlarına seslenen ERDEM arkadaşımız, sıkıyönetim görevlisi yüzbaşı orda olduğu halde fabrika bahçesine doluştular. Futbol maçlarındaki amigolar gibi el çırpıp, bağırarak OTOSAN işçilerini Maden-İş'in arabalarına bindirmeye çalıştılar, ama beceremediler...

3) Bütün bunlardan sonra 28 Şubat günü, Rusya'nın kuyrukçusu olduğu herkesçe bilinen İGD'li fabrika kapısına geldiler. Hem de sürü halinde. Sıkıyönetim görevlisi yüzbaşı orda olduğu halde fabrika bahçesine doluştular. Futbol maçlarındaki amigolar gibi el çırpıp, bağırarak OTOSAN işçilerini Maden-İş'in arabalarına bindirmeye çalıştılar, ama beceremediler...
O sırada TUM MADEN-İŞ'in arabaları da karşı duraktaydı. Arkadaşlarımız da oradaydılar. İGD'li fabrikada şamata yaparken, sıkıyönetim görevlileri gelip arkadaşlarımızın ellerini havaya kaldırdıp üstlerini aradılar ve etraflarını çevirip beklettiler. Böylece istifa etmek isteyen işçi arkadaşlarımız TUM MADEN-İŞ'in arabalarına binemediler.

29 Şubat günü Maden-İş ağalarının beslemeleri olan İGD'li şakşakçı amigolar yine OTOSAN'ın kapısına geldiler. Yaptıkları şaklabanlıklar karşısında OTOSAN işçilerinin kararlılığını görünce, arkalarına bakarak gittiler. Sonra da bildiğiniz gibi gelip istifaları çalmaya kalktılar. Onu da beceremediler.

İŞÇİLER, BEKÇİLER, İTFAİYECİLER, AMBARCILAR, ODACILAR, ŞEFLER, USTABAŞILAR, TUM OTOSAN'DA ÇALIŞANLAR, HEPİNİZ BU OLAYLARI YAŞADINIZ, GÖZÜNÜZLE GÖRDÜNÜZ. ŞİMDİ DÜŞÜNÜN BAKALIM KİM KİMDEN YANA? KİM KİMİNLE İŞBİRLİĞİ İÇİNDE? İŞÇİLERİN BİRLİĞİNDEN, İŞÇİLERİN GÜCÜNDEN KİMLER KORKUYOR? NEDEN KORKUYORLAR? HANGİ SENDİKA GERÇEKTEN İŞÇİDEN YANA, GERÇEKTEN İŞÇİYLE BİRLİKTE, İŞÇİNİN HAKKINI HANGİ SENDİKA KORUYOR? YAŞADIĞIMIZ OLAYLARA BAKARSAK, BÜTÜN BU SORULARIN CEVABINI BULURUZ.

OTOSAN işçileri gerçekleri gördü, seçimini yaptı. Şu anda toplu sözleşme çağrısı yapılmış bulunuyor.

29 Şubat 1980 günü TUM MADEN-İŞ ile sarı Cevher-İş ve ortağı kuyrukçu Maden-İş çağrı yaptı.

DURUM ŞÖYLE :
Cevher-İş'in üye sayısı 500 civarında. Ama biliyorsunuz Cevher-İş'in gerçek yöneticileri Tuna Hanım ile Kenan Bey. Onlar sizin kimliklerinizi Cevher-İş'e verirler. Onlar da üye fişlerini doldurup sahte imza atarak, bütün OTOSAN işçilerini, yani 2181 işçiyi üye olarak gösterirler. Bunu yapabilirler. Geçmişte hep böyle oldu, bir çok yerde olduğu gibi... Cevher-İş'in ortağı Maden-İş de bir yerden 2181 kişinin kimliğini elde edip sahte fiş doldurabilir. Bu, onların her zaman yaptıkları iş. Hatta özel «imza uzmanları» var. Maden-İş'in. Bu uzmanlar sırf bu sahtekarlık işleri için para alıyorlar. İşçilerin aidaatları, kimlere ve ne iş için ödeniyor görünüz. Maden-İş'in de gerçek üye sayısı 200'ü geçmez.

TUM MADEN-İŞ'in gerçek üye sayısı 1400. Cevher-İş ve Maden-İş'den istifa eden OTOSAN işçisinin sayısı ise 880'dir.

Bu durumda Cevher-İş ve ortağı Maden-İş sahte fiş doldursalar bile, üye sayıları 1301 oluyor. TUM MADEN-İŞ'in ise 1472. Bu durumda Toplu İş Sözleşmesi yetkisi TUM MADEN-İŞ'tir.

Sarı Cevher-İş'in ortağı Rus uşakı Maden-İş'in istifa ettirip üye yaptığı 200 kadar işçi içinde, sendikamızın üyeleri yoktur. Varsa bile 15-20 kadardır. Bu durumda bile üye sayınız 1452 olur ki, yetki yine TUM MADEN-İŞ'tir.

Şimdi herkes bizi iyi dinlesin.
OTOSAN işçileri sözlerimize dikkat edin. İşverenler, sarı Cevher-İş'in üç-beş adamı ve Rus uşakı Maden-İş'in borozanları sizler de bir iyice kulak verin sözlerimize:

- OTOSAN İŞÇİLERİ TUM-MADEN'İ SEÇMİŞTİR. ÇOĞUNLUK TUM MADEN-İŞ'İNDİR.
- RUS UŞAĞI MADEN-İŞ'İN ÜYE SAYISI 200 CİVARINDADIR.
- İYİ BİLİNSİN Kİ HER TÜRLÜ OYUNA KARŞI UYANIĞIZ.

- BUNDAN BÖYLE İŞVERENLER, TUNA HANIM VE BENZERLERİ YENİ OYUNLAR DÜZENLEMENE KALKIŞMAYIN. İŞÇİLERİN YASAL VE DEMOKRATİK HAKLARINA SAYGILI OLUN. SENDİKA SEÇİMİNDE TARAF TUTMAYIN. AYRICA İŞYERİNDE HUZURU BOZUCU DAVRANIŞLARDA BULUNMaktan DİKKATLE KAÇININ.

- RUS UŞAĞI MADEN-İŞ YANLILARI, AZINLIKTASINIZ. ÇOĞUNLUK TUM MADEN-İŞ'DEDİR. KUYRUKÇU MADEN-İŞ'İN ŞİMDİYE KADAR KAC İŞÇİYİ ORTA YERDE BIRAKTIĞINI BİR DÜŞÜNÜN DE, BU SAATTEN SONRA PİŞMİŞ AŞA SU KATIP, OTOSAN İŞÇİSİNİN BİRLİĞİNİ, BERABERLİĞİNİ, BOZMAYA KALKIŞMAYIN. SENDİKAMIZ ALEYHİNE SÖYLEYECEĞİNİZ HER SÖZ, DAĞITTIĞINIZ HER BİLDİRİ YA DA KAĞIT PARÇASI, ASLINDA İŞVERENİN EKMEĞİNE YAĞ SÜRECEKTİR. ÇOĞUNLUĞUN SESİNE KULAK VERİN. YABANCI UŞAKLARININ TUZAĞINA DÜŞMEYİN. BIRAKIN RUS UŞAĞI MADEN-İŞ KENDİ ŞAKŞAKÇISI İGD'LİLERLE BİLDİRİ DAĞITSIN, TÜRLÜ ŞAKLABANLIKLAR YAPSIN. SİZLER KARIŞMAYIN, KARIŞMAYIN KI, YILLARDIR BERABER ÇALIŞTIĞINIZ OTOSAN İŞÇİLERİNİN NEFRETİNİ KAZANMAYIN.

OTOSAN'IN YİĞİT İŞÇİLERİ,
ÇOK DİKKATLİ OLUN. OYUNA GELMEYİN. İŞYERİNDE KARGASALIK VE KAVGA ÇIKARMAK İSTEYEBİLİRLER. SOĞUKKANLI OLUN, TAHRİKLERE KAPILMAYIN. KARARLI, SAKİN VE AKILLI DAVRANIN. MÜCADELEYİ AKILLI OLAN KAZANIR. HER TÜRLÜ ÜÇKAĞITÇILIĞI YAPANLAR, İŞÇİ SINIFINDAN KORKANLARDIR. KENDİ GÜCÜNÜZE, KENDİ BİRLİĞİNİZE VE SENDİKANIZA GÜVENİN. YAŞASIN BİRLİK!
YAŞASIN MÜCADELE!
YAŞASIN ZAFER!

OTOSAN İŞÇİSİ

YAŞASIN TARİŞ İŞÇİLERİNİN ŞANLI DİRENİŞİ !

FAŞİST SALDIRILAR YİĞİT TARİŞ İŞÇİLERİNİ YILDIRAMAZ

Yeni Demokratik İşçi Birliği'nin 24 Ocak 1980'de Tarış işçilerine karşı girişilen saldırıları protesto etmek için yayınladığı bildirimden parçalar yayınlıyoruz.

"... Faşist Demirel (AP) hükümeti, çatırdayan komprador patron-ağa devletinin ömrünü uzatabilmek için, başa gelir gelmez, başta işçi sınıfı ve ezilen tüm halkımıza kudur muşçasına faşist saldırı ve katliamlarını; zam, işkence ve zulümlerini yoğunlaştırdılar. Bunun en açık örneği, "fev kâlâde hal yassaları" adı altında yeni faşist yasalar çıkarmak, K. Maraş katliamını protesto eden devrimcilere, yurtsever memura, esnafa, demokrat öğrenci ve öğretmenlere görülmemiş baskı uygulamakta, memur, öğretmen kıymı günden güne artırmaktadır.

Kardeşler, bunların bir örneği de İzmir Tarış'ın çeşitli bölümlerinde çalışan yurt sever, demokrat, devrimci işçilere yapılan faşist saldırı ve işçi kıyımadır. Faşist AP hükümeti başa gelir gelmez, Türkiye'nin dört bir yanında uyguladığı; öğretmen, memur, işçi kıyımının bir devamıdır. Tarış'te yapılan faşist saldırıların amacı, yurtsever, demokrat, devrimci işçileri sokmağa atmaktır, aç, sefil bırakmak, yerlerine AP, MSP, MHP-ÜGD, ETKO gibi faşist cinayet şebekelerini sokmak istemeleridir. Zaten Tarış'teki ilk çatışmada polis desteğinde onlarca AP, MHP-ÜGD'li köpeklerin içeriye sokulması, işbaşı yaptırılmaya çalışılması ve Tarış işçilerinin de faşistlere işbaşı yaptırılmaması ile başlamıştır. Polislikle birlikte işyerlerine gelen faşist köpekler işçi kardeşlerimizin kararlı mücadelesi sonucu geri püskürtülmüştür. Bunun üzerine korkuya kapılan faşist komprador patron-ağa devleti; Tarış işçilerinin kıyımını gerçekleştirmek için, Tarış'te işçilere üs haline getirmek için; "arama-tarama" adı altında önce jandarma komandosı desteğinde, otomatik silah ve panzerlerle, göz yarıyıcı bombalarla planlı bir şekilde topyekün saldırıya geçtiler, yüzlerce işçi kardeşimizi kurşun, panzer ve copla yaralamış, yüzlercesini gözaltına ve işkence tezgahına götürmüşler, Çimentepe halkına saldırmış, önüne geleni "kışkırtıcı, militan" diye alıp götürmüştür.

Ancak Tarış işçileri yılmadan, kararlı bir biçimde, bu faşist saldırıyı geri püskürtmüş ve polisin götürdüğü arkadaşlarımız geri getirilinceye kadar üretimi durdurarak gece-gündüz, uykusuz, aç-susuz demeden, evde aç, ekmekek bekleyen çocuklarının azıcık karınlarını doyurabilmek için direniyorlar, direneceklerdir !

YİĞİT TARİŞ İŞÇİLERİ !

Sokağa atılıp karımızın, çocuklarımızın aç-susuz, evsiz barsız bırakılmak istemiyor-sak; yeni kıyımlara, yeni Elazığ, Sivas, Balgat, Maraş katliamlarının tezgahlanmasını istemiyorsak, ülkemizin emperyalistlere peş keş çekilmesini istemiyorsak; bir adım dahi geri atmadan haklı mücadelemizde bıkmıp usanmadan, din, dil, ulus ve gurupçu zihniyet gütmeyen, Tarış işçi kıyımına, Tarış'ın faşistlere üs haline getirilmesine karşı, eylemde birlik propoganda ve ajitasyonda serbestlik temelinde eylem birliği etrafında örgütlü olarak haklı mücadelemizi sonuna kadar sürdüremeliyiz. Her türlü provakasyona, bölücü tavırlara karşı uyanıklığımızı ve kararlılığımızı bir an bile yitirmeden, götürülen arkadaşlarımızın tümünün geri getirilinceye kadar mücadelemizi sürdürmeliyiz.

Biz YENİ DEMOKRATİK İŞÇİ BİRLİĞİ olarak, tüm gücümüzle Tarış işçilerinin haklı mücadelesiyle omuz omuza sonuna kadar destekliyoruz. Çünkü bu mücadele tüm Türkiye proletaryası ve ezilen halkımızın, faşizme karşı HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK mücadelesinin bir parçasıdır. Dolayısıyla hepimizin mücadelesidir.

TÜM İZMİR HALKI SİZLERE SESLENİYORUZ !

Kendine yurtseverim, demokratım, devrimciyim diyen herkes, her türlü faşist baskı ve saldırıya karşı, haklı mücadeleden yana, yani Tarış işçilerinin yanında yerini almalıdır. Çünkü bu faşist komprador patron-ağa devleti tüm halkımızın can düşmanıdır. İnsanca, kardeşçe yaşamak için, haklarının alınması için, köleliği kabul etmeyen, kısacası kendinden olmayan herkese düşmandır. Yani hepimizin can, mal ve namusumuzun yeminli düşmanlarıdır. Bundan dolayıdır ki, Ege Üniversitesi öğrencileri, Çimentepe, Gültepe, Mehtap'ta oturan işçi ve emekçi kardeşlerimizin, Tarış işçilerinin haklı mücadelesini desteklemek faşist saldırıyı protesto etmek amacıyla çeşitli kitle eylemleri düzenlemiştir ve Tarış işçilerinin yanında yerini almıştır. Devrimci dayanışmayı sağlamaya çalışmışlardır.

O halde tüm İzmir halkı da ortak düşmanlarımıza karşı, dostlarımızla birleşmeliyiz.

O halde, var gücümüzle Tarış işçilerinin haklı mücadelesinde omuz omuza her türlü maddi ve manevi dayanışmayı sağlamalıyız.

O halde, gün dağılık durup, seyretme günü değil, gün birleşme, örgütlenme ve birlikte mücadele için, devrimci dayanışmayı sağlama günüdür.

Ve o halde TARİŞ İŞÇİLERİYLE DAYANIŞMA GÜNÜDÜR !

- YAŞASIN YİĞİT TARİŞ İŞÇİLERİNİN ŞANLI DİRENİŞİ! Yeni Demokratik İşçi Birliği "

Yiğit Tekel İşçilerinin Sesi !

Gazetemize gönderilen TEKEL işçilerinin direnişini anlatan yazıyı aşağıda yayınlıyoruz:

Patron-ağaların yüreğine korku salan, onları tir tir titreten 54 günlük direnişimiz sona erdi. Bugünlerde fabrikamız da işveren deyimliyle "iş barışı ve huzuru" sağlandı. Tarış'de Antbirlik'te "iş barışı ve huzuru" nasıl sağlandıysa, Tekel'de de "huzur" aynı böyle sağlandı. Bizim için bu "huzur" ne demektir? Konuşan dillerin susturulduğu, gören gözlerin kör edildiği, işçilerin grev, direniş hakkını engellediği, köylülerin topraksızlığa mahkum edildiği ve halkın aşınan ekmeğinin dahi elinden alındığı acımasız bir sömürü hakimiyeti demektir.

Direndik ve mücadelemiz zorla yenilgiye uğratıldı. Çok şey kaybettik ama çok şeyler de kazandık. Neler kazandık? Düşmanlarımızı çok iyi tanıma fırsatını bulduk. Kim bizim düşmanımız, direniş boyunca gördük. Budün bizim en azlı düşmanımızdır. Can güvenliği istedik çünkü arkadaşlarımız faşistler tarafından her gün kurşunlanmaktaydı. 23 aydır imzalanmayan ara sözleşmenin imzalanmasını istedik, çünkü artan hayat pahalılığında yaşamamız imkansız hale gelmişti. Haklıydık, vicdanı olan, namuslu olan herkes bizim haklılığımızı kabul etmek zorundaydı. Fakat bu düzen bize haksızlık dedi. Ofisleriyle, polisleriyle, Bakanlarıyla, mahkemesiyle bir it sürüsü gibi üzerimize azgınca saldırdı. Bir çok arkadaşımız emniyette ve Tugayda dayaktan ve işkenceden geçirildi, mahkemelere çıkarıldı, işten atıldı. İşte bu bize düzenin patronların-ağaların düzeni olduğunu işçilerin, köylülerin ve tüm emekçilerin en azgın düşmanı olduğunu gerçeğini kendi deneyimizle acı bir şekilde gördük. Açıkta ki, bu düzeni ortadan kaldırmadıkça, patronların-ağaların kafasında parçalamadıkça bizler için kurtuluş yoktur.

Her türden sendika ağaları da bizim düşmanımızdır. Tek-gıda İş Sendikası başkanından beri işverenlere hangi işçileri işten atılması gerektiğini anlatarak, şubelerini faşistlere in yaparak patron-ağaların yeminli köpeği olduğunu kanıtlandı. Gıda-İş'te bizi lafta desteklemesine rağmen, sendikal çıkarları için kullandı.

Kendisine alet etti, sonunda Tarış'te olduğu gibi açıkça sattı. Bu sonucu bizlere bizlere zafer olarak gösteriyorlar. Atılan arkadaşlarımızın birer kurban olarak iş verene sunulması, faşistlerin tekrar geri alınmaları, Yiğit Tekel işçisinin haklı mücadelesinin bir suç olduğunu kabul edilip köleliğe mahkum edilmesi bir zafer değil, ancak ölüm fermanıdır. Buna zafer diyenler de açıkça patron köpekleridir. Bu gelecekte bize bugünkü sendikalar arasında bir fark olmadığını sendika değiştirmekle kurtuluş olmayacağını kurtuluşun tek yolu, ekonomik-sendikal mücadelemizin siyasi mücadeleye çevirmekten geçtiğini kavramalı, öğrenmeli ve bilmeli, siyasi mücadeleye atılmalıyız.

KARDEŞLER, Tüm bu gelişmeler karşısında sözümona kendisine devrimci diyen maaş keli faşist AYDINLIK ve Rus sosyal-emperyalizminin uşağı olan İGD haklı olan emekçi demokratik mücadelemizi bir tas çek rez gibi patron ve sendika ağalarına peş keş çektiler. Bizim haklı direnişimizi, işveren deyimliyle "yasal olmadığını" açıkça belirttiler. Tüm işçiler direniş-ten bu sahtekârlar direniş kırarak için makineleri açtılar. Ayrıca komünist kisvesi altında ortaya çıkan her türden oportunist ve revizyonistlerin tutumu ne oldu? Bunlar da sözde direniş desteklemelerine rağmen özünde DİSK ve Gıda İş kuyrukçuluğunu yaptılar. Gerçek devrimciler işçilere şunu kavratmaya çalıştılar, DİSK ve Tek-Gıda-İş gibi sendika ağaların patron uşağı olduklarını açıkça belirttiler. Ekonomik-demokratik mücadelemizde bizleri savunacak olan sendika sınıfı sendikasıdır. Bunun oluşması bizlerin örgütlü gücüne bağlıdır.

KARDEŞLER, Biz biliyoruz ki, mağlup olma den galip olunamaz, her mağlubiyet ileri deki galibiyetin tohumlarını içerisindedir taşır. Biz emekçilerin gücünü yenecek hiç bir güç yoktur. Yeter ki, gücümüzün bilincine varalım, örgütlenelim, birleşelim, tek bir vücut tek bir yumruk olalım. Yılmayalım, usanmayalım, direnelim.

- KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI !
- YAŞASIN TEKEL İŞÇİLERİNİN ŞANLI DİRENİŞİ !

V. BİROL

Yiğit Singer İşçilerinin Haykırışı !

SINGER işçilerinin göndermiş olduğu yazıyı aşağıda yayınlıyoruz:

"Kardeşler, Zamların, yoksulluğun ve sefaletin tek sorumlusu tek kaynağı komprador patron-ağa düzenidir. Zamlar ve işsizlik hayatı çekilmez getirdi. Aldığımız aylıklarla ay sonunu bile getiremiyoruz. Peş peşe paranın değeri düşürülüyor, dün yüz liraya aldığımız et bugün 300 lira, eskiden 60 lira olan fasulye şimdi 120 lira. Bütün bunlara karşı sesimizi çıkarmalıyız. Haklarımızı alabilmek için, insanca yaşayabilmek için bizlerin yani işçilerin birleşmesi gerek. Fakat emperyalist patronların bunun karşısındadır. Yarattıkları birliği bozmak için işçileri birbirlerine karşı kışkırtıyorlar, alevi-sünni-çerkez-laz-türk-kürt diye milliyetçiliği kışkırtıyorlar. İşçiler bölünün ki, onları daha çok ve daha rahat sömürelim diye.

Kardeşler.. Çeşitli milliyetlerden işçiler kardeşler. Çünkü beraber çalışıyorlar, beraber eziliyorlar, sömürülüyorlar. Haklarını almak için beraber mücadele ederler. Bunun için çıkarları ve kurtuluşları birdir. İşçiler arasındaki düşmanlığı yok edelim, ona karşı savaşalım. Bunu yapmıyorsak patronun ekmeğine yağ sürüyoruz demektir. Böylelikle de onlar zenginliklerine zenginlik katarlar, biz ise daha da yoksullaşırız. Sömürülüyor dedik: Peki sömürü nedir? Bir gün kağıdı kalemi alıp şunu hesaplayın. Bir ayda fabrikanızdan ne kadar mal çıkıyor ve bu malların getirdiği

ne kadardır? Bu paradan işçiye ne veriliyor, tüm giderler çıkarıldıktan sonra patrona ne kalyor. Göreceğiz ki, işçiye ancak %5 veya %10 verilir, peki gerisi ne olur, kimin cebine gider? Bu artı-değer patronun cebine gider. Bunun sonucu ne olur? Zenginler ve yoksullar olmak üzere iki sınıf doğar. Bizler et yüzü göremeyiz, onlar en iyi şeylerle beslenirler, biz aylığımızın yarısını kiraya veririz, onlar milyonlarca lira değerinde villalar yaptırıyorlar. Onların çocukları sağlıklı olur, bizim çocuklarımız ya ölürlere ya sakat kalırlar. Bu gerçekler yüzündendir ki, işçi sınıfı isyan eder, greve çıkar. Komprador patron ve ağaların paralı fedailerini ile çatışır, ölür, öldürülür. Komprador patron-ağa düzeni işçi sınıfı önderliğinde ezilen halkın devriminden korktuğu için 1 Mayıs, Maraş gibi katliamlar yaratır, işçileri, öğretmenleri tutuklar kısacası gerçeği haykaran herkes tutuklanır, işkencede zulmedilir. Sıkıyönetim ilan edilir. AP, CHP, MHP, MSP gibi düzen partileriyle bizleri uyuturlar. İşçi sınıfı bütün bunlara karşı kendi partisini kurar, birlik içinde mücadele eder.

İŞÇİ SINIFININ İKTİDARINI KURMAK İÇİN, bizleri kurtaracak olan tek güç işçilerin birliğidir. Kendi kollarımız, nasırlı ellerimizdir. Biz ne MC, CHP gibi faşistler, ne de TKP-TSİP-TİP gibi sosyal faşistler kurtarabilir. Bizleri kurtaracak olan işçi sınıfı partisi önderliğinde başarılacak olan Demokratik Halk Devrimidir."

AVUSTURALYA - VİCTORIA

VTEB KURULDU

Viktorya Türkiyeli Emekçiler Birliği Kurucu Genel Kurulu 10 Şubat 1980'de Melbourne'da yapıldı. 113 üye ile Örgütlenme Komitesi tarafından açılan V.T.E.B genel kurulu başlarken ülkemizde halk demokrasi si ve bağımsızlık mücadelesinde şehit düşen ve devrim yolunda, sosyalizm yolunda katledilen dünya devrimcilerinin anısına saygı duruşu yapıldı. Bundan sonra divan heyeti seçilerek genel kurul çalışmalarına geçildi. V.T.E.B/ÖK tarafından hazırlanan açılış konuşması okundu. Bu yazıda genel olarak Viktorya'da bulunan faşist, sosyal faşist derneklerin yüzleri teşhir edildi ve neden yeni bir örgütlenmeye gitmenin gerekliliği vurgulandı. Örgütlenme Komitesinin çalışma raporu okundu ve bir yıla yakın süren Örgütlenme Komitesinin çalışmaları tartışıldı.

Eleştiri, özeleştirisi bölümünde daha önce Viktorya'da bulunan diğer dernekler içinde çalışma yapan Örgütlenme Komitesi nin kurucu üyelerinin bizzat o dernekler içerisinde çalışması gerekirken ve bu dernekler içerisinde sosyal faşistlere ve her türden oportunist, revizyonistlere karşı mücadele etmesi gerekirken kolayca bir anlayış olan zorluklar karşısında direnme yerine hemen istifayı verip ayrı bir örgütlenmeye gitmenin yanlış olduğu belirtilerek özeleştirisi verildi. Eleştiri bölümünde faşist CHP kuyrukçularının bizlere karşı getirdikleri çamur ve karalamaların halk düşmanı yüzü teşhir edildi. Yi ne bunun yanısıra eleştirmek için eleştiri yapan ve kafa bulandırmak isteyen fırsatçılar ve her türden oportunistler de gereken cevabı aldılar. Daha sonra tüzük taslağı tartışıldı ve değişiklikleri ile kabul edildi. Genel Kurul yeni yürütme organlarını seçerek sona erdi.

Bir bütün olarak V.T.E.B. Kongresine baktığımızda Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelesini desteklemek doğrultusunda olumlu bir adım atıldığı kanısındayız.

V.T.E.B. Kongresi ile emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı mücadelenin gerekliliği kitlelere anlatıldı. Komprador patron ağa devletine karşı mücadele veren Türkiye halkının Demokratik Halk Devrimi mücadelesini desteklemek yolunda önemli adımlar atıldığı inancındayız.

-KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
-KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ!
-BİRLİK-MÜCADELE-ZAFER-YAŞASIN V.T.E.B!

VICTORIA TÜRKİYELİ EMEKÇİLER BİRLİĞİ

DEĞERLİ ARKADAŞLAR;

Ülkemizde hakim sınıflardan hangisi iktidara gelirse gelsin, her yeni gelen bir baskı, zulüm mekanizması ile yeni zam, zulüm, açlık ve sefalet paketleri ile gelmektedir. ABD'ci Demirel faşistinin de gelişi kendisinden bir evvelki faşistten farkıdır. Avrupa'nın çeşitli devlet ve şehirlerinde yürüttüğünüz 18-22 Şubat açlık grevi eylemi, 23 Şubat 1980'de Köln ve Paris'te yapılacak eylemlerinizi öğrenmiş bulunmaktayız.

ARKADAŞLAR;

Ülkemizde komprador patron ağa devletinin ekonomik buhranları derinleştikçe, devlete hakim olan sınıfların iktidardaki hükümetleri, buhranı atlatabilmek için her geçen gün ülkemizi emperyalizme daha da bağımlı hale getirirken, içte de zam ve zulümü emekçi halkımızın sırtına yüklemekte, demokrasi ve bağımsızlık isteyen halkımızın üstüne faşist ordusunu ve polisi, ayrıca beslemelik itlerini sürmektedir.

Son günlerde Tariş'te faşizme karşı yiğit direnen ve o yiğit direnişi destekleyen devrimci öğrenci ve emekçi halka uyguladıkları zulüm dünya devrimci kamuoyunca nefretle karşılanmaktadır.

İşte sizlerin büyük fedakarlıklarla yürüttüğünüz eylemler, Türkiye'de işçi sınıfı önderliğinde verilen halkımızın Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelesine katkısının önemi büyüktür.

Kuruluşunu yeni tamamlayan Birliğimiz en kısa zamanda çıkaracağı yayın organı ile sizlerin yürüttüğü her haklı eylemi Avusturalya'da bulunan Türkiyeli işçilere duyuracak ve bundan sonra da sizlerle birlik ve dayanışma içinde olduğumuzu bildireceğiz.

Devrimci selamlarımızla

-BİRLİK-MÜCADELE-ZAFER
-YAŞASIN ATIF-TÖK/YD VE EMEKÇİLER BİRLİĞİ
VİKTORYA TÜRKİYELİ EMEKÇİLER BİRLİĞİ YÖNETİM KURULU

AMERİKA - NEW-YORK

TÖB/New York geçenlerde genel kurulu yaptı. Genel Kurul'dan sonra bir basın bildirisi yayınladı. Bu basın bildirisinin bölümler aktarıyoruz.

" Genel Kurulda bir önceki dönemin çalışma raporu okundu ve oy birliği ile onaylandı. İçinde bulunduğumuz dönemde uluslararası alanda Batı Avrupa ve Orta-Doğu'da gelişmeler, Türkiye'deki gelişmeler ile birlikte incelendi. Ayrıca demokratik kitle örgütleri ne olmalıdır sorunu incelendi. Faşist Demirel hükümetinin programı ve uygulamalarına, faşist generallerin muhtıra tehditlerine, halkın temel hak ve özgürlüklerine getirilen yeni saldırılara ve DGM'ler'e karşı yoğun bir şekilde mücadele edilmesi kararlaştırıldı.

Genel olarak yurtdışı ve özel olarak ABD bölgesinde okuyan ve çalışan Türkiyeli gençler, öğrenciler üzerindeki anti-demokratik baskı ve yasalara (özellikle 141/6 sayılı faşist kanun ve yönetmeliklere) karşı mücadelenin sürdürülmesine, Türkiye'de halka yönelik sömürü, baskı ve zulümüne karşı demokratik baskı unsuru olmaya devam, ABD'deki demokratik, devrimci kamuoyuna dönük Türkiye'deki halka karşı girişilen saldırıların teşhirine, halkımızın halk devrimi mücadelesinin propagandasının yapılmasına ve desteklenmesine çağrısına devam, Avrupa'da çalışan demokrat, devrimci işçi, gençlik, öğrenci ve onların örgütleri ile dayanışmanın sürdürülmesine, Avrupa emperyalist burjuvazisi tarafından Türkiyeli emekçileri reva görülen sömürü, baskı ve zulümüne karşı çıkmakta devam karar verildi.

New York, New Jersey eyaletlerinde çalışan Türkiyeli emekçilere ücretsiz lisan okulu açılmasına ve onların sorunlarına yardımcı olup bilinçlendirme çalışması yapılmasına, faşist diktatörlüğün, revizyonistlerin bölgemizdeki uzantılarının fiili ve ideolojik saldırılarına karşılık mücadele edilmesine karar verildi.

Türkiyeli Öğrenciler Birliği, başta işçi sınıfı olmak üzere bütün emekçi halkımızın, gençliğin, öğrencilerin emperyalizme, sosyal emperyalizme, işbirlikçi tekeli burjuvaziye ve toprak ağalarına karşı devrimci mücadelesini maddi ve manevi desteğini vermeye devam edecektir.

Genel Kurul aşağıdaki şiarların atılmasıyla son buldu:

Kahrolsun faşist diktatörlük ve sıkıyönetim!

Yaşasın Yiğit Tariş işçilerinin şanlı direnişi!

Kahrolsun emperyalizm, sosyal emperyalizm!

Türkiyeli Öğrenciler Birliği/New-York "

MALATYA-Baştarafı 3.sayfada

Ki sömürü gittikçe ağırlaşmaktadır. Kadınlar ikinci sınıf insan muamelesi görmekte burjuvazi ucuz kadın emeğinden yararlanarak ceplerini doldurmaktadır.

Bizim gibi emperyalizme bağımlı yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde kadın emekçiler üzerindeki baskı dahası katmerlidir. Çünkü ülkemizde feodal ideolojinin hakimiyeti de vardır. Ekonomik olarak fabrikalarda ucuz emeği sömürülen, köylerde toprak ağalarının sömürü ve baskısı altında hiç bir hakka sahip olmadan köle gibi çalışan emekçi kadınlarımız, bunlara ek olarak bir de feodal-burjuva ideolojisinin baskısı altında ezilmektedir. Kadınları ucuz işgücü aleti, bir zevk aracı, süs eşyası gibi gören yoz emperyalist ideolojinin yanısıra, kadınları insandan saymayan, çocuk doğurma aracı olarak gören ve bir hayvan gibi alıp satan feodal ideoloji de hakimiyetini sürdürmektedir. Komprador burjuvazi ve toprak ağaları bu ideolojiyi halk içinde yaygınlaştırmaya ve bu yolla kadın ve erkek emekçilerin birlikte mücadele etmesini önlemeye, emekçileri kadın-erkek diye bölmeye çalışmaktadırlar. Bunların sonucu olarak bugün emekçiler arasında bu düşünceler yaygındır. Ve kadın emekçilerin mücadeleye katılmaları önlenmekte, kadın emekçiler aile ve toplumun bu düşünceleri altında ezilmekte, haklarını arıyamamaktadırlar.

Kürt ulusuna mensup emekçi kadınlar üzerindeki milli baskı ve zulüm anlatıldı. Dersim, Koçgiri ve benzeri katliamlarda binlerce yoksul Kürt kadının öldürülmesi, ırzına geçen, işkence yapan, hamile kadınları çocuklarıyla birlikte katleden hakim sınıfların "kadın hakları" konusunda ettikleri sözlerin sahteliği teşhir edildi.

Daha sonra konuşmacı arkadaş, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının siyasi temsilcisi olan MHP, CHP, AP, vb. partilerin bu konuya yaklaşımlarını ve bu konuda yaptıkları sahtekarlıklarını teşhir etti. Bu konuda özellikle faşist CHP ve MHP nin

görüşleri üzerinde duruldu. MHP nin bu konuya yaklaşımı, Almanya'da üstün ırk yaratmak için Alman kadınları hayvanlar gibi çiftliklere kapayıp çocuk doğurmakla görevlendiren, 2. emperyalist paylaşım savaşında onbinlerce kadın emekçinin ölümüne sebep olan, devrimci kadınları işkence de katlettiren, ırkın üstünlüğünü bozduğu iddiasıyla yahudi kadınları fırınlarda yaktıran faşist Hitler köpeğiyle aynıdır. MHP bugün kadınların asıl görevlerinin çocuk doğurmak ve kocalarına itaat etmek olduğunu vaaz etmektedir. MHP nin bir yan örgütü olan "Ülkücü Hanımlar Derneği" de bu faşist zihniyet doğrultusunda çalışmakta, "nakış, dikiş, örgü" kursları açarak kadınlara Türk ırkını çoğaltmak için çocuk doğurmalarını, kocalarına itaat etmelerini, sınıf mücadelesinden uzak durmalarını öğütlemektedir.

"Evlat acısına son" sahte sloganları ile "Anaların gözyaşını dindireceğiz" diye palavralar atarak hükümet olan faşist CHP nin kadın emekçilere yaklaşımının farklı olmadığı hükümet olduğu dönemde iyice açığa çıktı. Hükümet olduğu dönemde, tüm hakim sınıf temsilcilerinin ortak düzenlediği Maraş katliamında katledilen, gözleri oyulan, ırzına geçilen, karnındaki çocuğuyla yakılan emekçi kadınlarımız onun sahtekarlığının belgesidir. Bu da yetmiyormuş gibi yine CHP eliyle ilan edilen sıkıyönetim evlat acısına acı kattı, anaların gözyaşları dinmek bir yana daha da arttı.

Bugün devrimci maskesi ile ortalarda dolayan T.K.P., T.P., T.S.P., İ.K.D gibi sosyal faşist örgütlerin de bu konuda yaptığı sahtekarlık teşhir edildi. Bu örgütler kadın emekçilerin haklarını savunma kılıfı altında, efendileri olan Rus sosyal emperyalizme işçilerimiz ve emekçilerimiz arasında taban yaratmaya çalışmaktadır. Oysa bugün onların sahtekarca "sosyalist" diye göstermeye çalıştıkları Rusya, kadın emekçiler üzerinde sömürünün her geçen gün arttığı, bu konuda da yoz emperyalist ideolojinin hüküm sürdüğü sosyal emperyalist bir ülkedir. Rus sosyal emperyalist-

lerinin işgal ettiği Afganistan'da, Kamboçya'da ve bir çok ülkede katledilen, alıktan kırılan emekçi kadınlar bu örgütlerin sahtekarlığını ele vermektedir.

Daha sonra konuşmacı arkadaş, çeşitli milliyetlerden kadın emekçilerin birlikte mücadele etmesinin önemini vurguladı. Marksist-Leninistlerin bu konudaki görüşleri anlatıldı. Marksist-Leninistlerin kadınlarla erkekler arasındaki gerçek eşitlikten yana olduğu, bunun Demokratik Halk Devrimi ile sağlanacağı, kurulacak olan demokratik halk düzeninde kadınlar üzerindeki her türlü baskının kaldırılacağı anlatıldı. Bu devrimin de ancak kadın ve erkek emekçilerin ortak mücadelesi ile gerçekleşebileceği, bunun için de kadın ve erkek çeşitli milliyetlerden emekçilerin proletarya partisi önderliğinde, örgütlenip, mücadeleye atılmalarının gerekliliği belirtildi.

Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının emekçileri bölmek için yaptığı propagandanın boşa çıkartılmasının ve emekçi saflarda emperyalist ve feodal ideolojiye karşı mücadele edilmesinin önemi belirtildi.

Bu konuşmadan sonra ayrıca Mart ayı içinde, 19 Mart 1973 te 12 Mart faşist diktatörlüğü tarafından katledilen Ahmet Muhtarrem Çiçek'in hayatı ve mücadelesi anıldı.

Konuşmalardan sonra söylenen marş ve türküler coşkuyla karşılandı. Devrimci marşların eşliğinde oynanan halk oyunlarından sonra devrim andı içilerek toplantı dağıldı.

YAŞASIN 8 MART ULUSLARARASI EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ!

EMEKÇİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ! DEVRİM OLMADAN EMEKÇİ KADINLAR KURTULMAZ!

Malatya'dan MÜCADELE Okuyucuları

ÜMRANIYE
RÖPORTAJ

Bilindiği gibi kamuoyuna yansıyan beş faşistin ölümü ile ilgili çok yönlü yorumlar yapıldı. Özellikle revizyonizmin ve oportünizmin sarıldığı ve her meselede ağzına sakız ettiği bir sorun haline geldi. Röportaj yedi ayrı işçi ile yapıldı. Hepsisi ayrı ayrı senelerde işe girmiş, ayrı ayrı memleketten gelmiş ve ayrı ayrı kısımlarda çalışan insanlardır. Öldürülen beş kişi ile ilgili yanıtlar hemen hemen hep aynı. O yüzden hepsinin cevap ve sorularını tek tek yazmaya gerek görmedim. Tek fabrikada yedi senedir çalışan bir işçiyle yaptığım röportajı aynen yazıyorum.

SORU: Kaç senelik işçisin ?

- Yedi

SORU: Kaç lira maaş alıyorsun ?

- Altıbinüçyüz lira alıyorum.

SORU: İşyerinde hangi sendika var ve konumu ?

- İşyerinde Cevher-İş sendikası var.

Faşist polisiye bir sendikadır. Kapısı işçilere kapalı ve MIT'le sıkı fıkı ilişkiler içinde. Yürütme Kurulu yapısı tamamen MIT güdümündedir.

SORU: 1 Mayıs mahallesinde öldürülen 5 işçiyi tanıyormusun? Bunların siyasi yönleri neydi ve fabrikada nasıl tanınıyorlardı?

- Ben bunlardan dört tanesini çok iyi tanıyorum. Biri bizim fabrikadan değil, çalışan bu dört işçiyi herkes çok iyi bilir. Bunlar fabrikada faşist çalışma yapan ve o doğrultuda yoğun bir çalışmaya giren aynı zamanda faşist çalışmalarına maddi yardım toplayan ve fabrikayı kendi kaleleri haline getirmeye önem veren kişilerdi. Özellikle bunların siyasi ve askeri eğitimiyle ilgilenen işyeri temsilcisi ve kesinlikle MIT'le işbirliği içinde olan Bahri'dir. Bunlar gerek işyerinde gerekse dışarda silahsız gezmezlerdi.

SORU: 1 Mayıs'ta neden gidiyorlardı, gerçekten konuta ihtiyaçları var mıydı ?

- Bunlar konut ihtiyacı için gitmiyorlardı, çünkü böyle bir ihtiyaçları yoktu. Demirel mahallesinde evleri vardı. Hem de Bahri'nin evi iki kattır. Bunların tek gayesi oradaki halkın devrimcilerle olan ilişkisini koparmak ve her yerde olduğu gibi halk düşmanlığını sergilemek. Ben kendim Bahri'nin ağzından çok kereler duydum. "Biz 1 Mayıs'ı komünistlere mezar edeceğiz" diyordu ve oraya gidişi hiçde bos değildi.

HALKIN GECEKONDULARINA YAPILAN FAŞİST SALDIRILAR CEZASIZ KALMAYACAKTIR !

SORU: Fabrikadaki işçi arkadaşlarımız bu olayı nasıl değerlendirdiler?

- Büyük bir kesimi olumlu karşıladı çünkü bunların oraya ne gayeyle gittiğini bir çok arkadaşımız biliyordu. Hemen hemen her yerde ve her kısımda konuşulan şunlardı: "Azan belasını bulur.", "Bunlar zaten çok ileriye gittiler", "Bize laf konuşturmak istemiyorlardı, iki kat evi olduğu halde hergün 1 Mayıs'a karıştırmak için gidiyorlardı"

SORU: Bu olayın kamuoyuna yansımaları nasıl yorumluyorsunuz?

- Çok ters bir olay yani kamuoyu olayı çok saptırarak yazıyordu. Hele bunları birşeyden haberleri yokmuş gibi göstermesi çok komik oluyordu. Kimi gazetelerde CHP'li gibi haberleri okuyunca biz gülmüşük ve şunu diyoruz: "bu gazeteler meseleyi bu kadar çarpıtacağına doğruyu yazsalar ne kayıpları olur" Eğer gerçekten bunların durumunu biliyorlarsa gelsinler yanımıza, biz onlara anlatalım. Yoksa meseleyi böyle çarpıtarak anlatmak kamuoyunu aldatmak demektir halbuki gazeteciliğin görevi bu değildir.

Ümraniye 1 Mayıs Mahallesinden
Bir Mücadele okuyucusu

YOZGAT

Çayıralan (Yozgat) Mücadele okuyucularının Çayıralan'da anti-faşist mücadeleyi anlatan mektubu özetleyerek yayınlıyoruz :

" Arkadaşlar,

Bizler, Çayıralan ilçesindeki Mücadele okuyucuları olarak ilçemizde gelişen olayları sizlere bildirmeye gerek duyduk

1- Kayseri Fevzi Çakmak katliamını protesto mitingi düzenlendi. Okulun çıkışında kitle toplanıldı ve Halkın Kurtuluşu şü kısıca katliamın tecritini yaptı. Daha sonra Partizan taraftarı bir arkadaş önderliğinde kitle devrim andını içtik - ten sonra dağıldı.

2- Kahraman Maraş olaylarının birinci yıldönümünde lisede Partizan , Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol boykot kararı aldı. Sabah erken saatte okulda toplanıldı. Ve Kahraman Maraş katliamı hakkında konuşma yapıldı. Boykot kararı tüm öğrenci gençliğe duyuruldu. Okula gelen güvenlik kuvvetleriyle bir sürtüşme başladı, otuza yakın arkadaşımız gözaltına alındı. Bunun üzerine liseli devrimciler ve halkın büyük bir çoğunluğu, gözaltına alınan arkadaşların serbest bırakılması için Adliye'nin önünde toplandılar. Halkımızla kaynaşan öğrenciler Adliye'nin önünde tekrar direnişe geçtiler. Gözaltına alınan arkadaşların serbest bırakılmasını istediler. Halkın bu tepkisi karşısında zorunlu olarak arkadaşlarımızı serbest bıraktılar. Ve kitle devrim andı içerek dağıldı.

3- Zamlar, işkenceler, sürgünler ve faşist katliamları protesto etmek için bir genel miting düzenlemek isteyen Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol, Partizan'a haber vermeden karara varıyorlar. Partizan taraftarlarına 3 Şubat'ta miting düzenleyeceklerini söylediler. Karar alırken tesbit ettikleri sloganlar dışında slogan atılmaması ve alınan kararlara uyulursa Partizan taraftarlarını miting alanına alacaklarını söylediler. Ve konuşma hakkı tanımayacaklarını söylediler. Ve "biz miting için izin aldık" dediler. Partizan taraftarları bu yaptıklarının tekkeci bir anlayış olduğunu vurguladı. Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol bu yaptıklarının anti-propaganda sınıfı yapılacağını anlayınca "Partizan taraftarlarını da miting alırız" dediler. Mitinge izin alındığında Partizan'dan iki arkadaş yürütme komitesini girdi. 3 Şubat mitingi, geniş kitlelerin katılımıyla gerçekleşti.

4- 3 Martta Çayıralan'da demokrat bir lise müdürünün yerine faşist, gerici bir müdür tayin edildi. Ve yurtsever, devrimci liseli öğrenciler, faşist müdürü okula almama kararı aldı. Faşist müdürün okula gelmesiyle birlikte faşist öğrenciler daha da saldırganlaştılar. Bir sürtüşme çıktı. Sürtüşme, faşist müdür ve faşist öğrencilerin devrimci bacılara sarkıntılık etmesiyle başladı. Partizan'dan bir arkadaşımızın bir faşiste vurmasıyla olay daha da gelişerek ilçeye yayıldı.

yıldı. Okulun önüne gelen halk, faşist müdür aleyhine sloganlar atarken, güvenlik kuvvetleri halka saldırdı. Faşist müdür kaçarak resmi faşistlerin yanına sığındı. Faşist öğretmenler de dövüldü. Olay yeri ne gelen ilçe Kaymakamı okulun kapanacağını söyledi. Ve okul süresiz öğrenime kapatıldı. Bir süre sonra da Yozgat'tan komando birliklerinin gelmesiyle birlikte, okul tekrar öğrenime açıldı. Faşistler okula gelemeyince, okul tekrar süresiz kapatıldı. Buna öğretmen yetersizliği bakanlık emri, vs. bahaneler uyduruldu. Daha sonraki günlerde jandarma kuvvetleri ilçede geniş operasyonlar düzenleyerek sivil sıkı yönetim uyguladılar. Halk evini ve devrimcilerin gittiği bir kahve vi kapattılar.

YOZGAT'LI DEVRİMCİLER ADLİYE'NİN ÖNÜNDEKİ DİRENİŞTE

5- Faşistlerin saldırısında açılan ağır teş sonucu bir arkadaşımız ve ona yakın yurtsever devrimci çeşitli yerlerinden yaralandılar. Gözünden ve çeşitli yerlerinden yaralanan arkadaşımız hastaneye kaldırılarak ölüm tehlikesini atlattı. Bu olay üzerine Dev-yol siyasetindekiler, arkadaşımızın adını kullanarak halktan para topladılar. Sözde arkadaşın tedavisi için harcanacakmış. Bir toplantı yapılarak Dev-Yol'dan özeleştiri istedik ve toplanan paranın hesabını istedik. Onlar "biz, bu parayı bütün yaralı arkadaşlar için topladık" dediler. Halk ve Halkın Kurtuluşu taraftarları, parayı topladıklarında arkadaşımızın adını kullandıklarını söylediler. Toplantıda para toplamalarının amacını söylediğimizde, bazı sudan bahanelerle meseleyi çarpıttılar. Biz de bunun dürüstlük olmadığını vurguladık. Ve toplanan para onbin lira civarında olduğu halde, parayı 5675 lira olarak gösterdiler. Özeleştiri vermektende kaçtılar. (x)

Çayıralan İlçesi ve Çevre Köyleri MÜCADELE okuyucuları

(x) Daha sonra yapılan bir toplantıda Dev-Yol bu konuda öz-eleştirisini vermiştir.

Yiğit Mazgirt Halkı

Emperyalizmin uşağı komprador patronlar ve toprak ağaları, çeşitli milliyetlerden halkımıza azgınca saldırmaya devam ediyorlar. Bir yandan peş peşe yeni zamlar, devalüasyonlar, faşist baskı yasalarını yürürlüğe sokuyorlar; diğer yandan halkımızın yükselen halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini boğmaya çalışıyorlar.

Onlar aynı saldırılarını yiğit DERSİM halkına da yönetiyorlar. DERSİM halkının baskı ve zulme karşı yükselen devrimci-demokratik mücadelesini boğmak için yeni plan ve tertiplere başvuruyorlar. Bunun için şimdi DERSİM'i de bir askeri kışlaya çevirmek istiyorlar. DERSİM'e asker dolduruyorlar. Üzerimizdeki sömürü ve zulmü daha da katmerleştiriyorlar. Milli zulmü daha da koyulaştırıyorlar.

Emekçi Halkımız!

Bizleri Ağrı'da, Zilan'da, Koçgiri'de, Dersim'de ... katleden; anaların karnındaki bebeleri süngüleyen; derelerde su yerine oluk oluk kan akıtan bu ordu bizim dostumuz olamaz. Bu ordu komprador patron-ağa düzeninin bekçiliğini yapan faşist bir ordudur. Faşist diktatörlüğün en önemli araçlarından ve parçalarından biridir. Bunun için DERSİM'e asker yığılmasına, Dersim'in bir askeri kışlaya çevrilmesine karşı mücadele edelim! Birleşelim! Örgütlenelim! Bu sömürü ve zulüm düzenini kökünden yıkacak Demokratik Halk Devrimi mücadelemize hız verelim!

Mazgirt'ten MÜCADELE Okuyucuları

GAZİANTEP

Gaziantep'ten MÜCADELE okuyucuları, göndermiş oldukları mektuplarında, faşist Demirel hükümetinin halkımızın yaşam şartlarını gittikçe çekilmez hale getirdiğini ve demokratlar, devrimciler üzerinde faşist baskıların gün geçtikçe arttığını yazıyor ve bu şartlar altında devrimci gurupların eylemde birlik olmalarının önemini vurguluyorlar. Ve bu eylem birliği konusunda Gaziantep'teki çeşitli gurupların tavırlarını şöyle anlatıyorlar :

" İşte böyle şartlarda her zamankinden çok devrimcilerin eylem birliği kurmalarına ihtiyaç duyulduğundan, halkın menfaatlerinin de bunu gerektirdiğinden hareket eden Partizan taraftarları, devlet terörüne ve zamlara karşı Devrimci Halkın Birliği (DHB) taraftarlarıncaya getirilen eylem birliği önerisini kabul edip diğer halk siyasetlerinin de bu eylem birliğinin içine çekilmesi için harekete geçti. Halkın Kurtuluşu (HK) revizyonistleri, "Partizan, DHB, Devrimci Halkın Yolu(DHY) anti-parti guruplarıdır, dağıtılmalıdır, biz onların dağıtılmasını önümüze görev olarak koymuşuz, bunlarla eylem birliğine gidersek dağılmalarını önlemiş oluruz" diyerek öneriyi reddettiler. Böylece halkın menfaatlerine zerre kadar önem vermediklerini bir kez daha ortaya koyan HK revizyonistleri Marksizm-Leninizm'in abc'sinden anlamadılar.

Devamı 10. sayfa

Elbette bu çarpışmaları da boşunaydı. Düğündüklerinin hayal olduğu burda da ispatlandı. Bu alçaklar bir dizi aletle kitlelere saldırdığı halde yine de hakettikleri derisi aldılar, çil yavrusu gibi dağılmaktan emellerinin kursaklarında kalmasından kendilerini kurtaramadılar, kurtaramazlar da. Faşist sürüler, Rüsselsheim'de sıkıştıkları dar alandan çıkabilmek ve giderek dağılan güçlerini toparlayabilmek için bunları yapıyorlar. Ama nafile...

Faşistlerin coplu, zincirli, silahlı, bildiri dağıtımını görünüşü altında bir saldırı hazırlığı içinde oldukları önceden B. Alman polisine bildirildiği halde hiç bir ses çıkmadı. Hatta faşist köpeklerin, halka saldırısı sırasında cop, bıçak, zincir, silah kullandıkları polis tarafından görülmesine rağmen yine bir ses çıkmadı. Saldırıdan sonra, aletleriyle birlikte faşist "Türk Kültür derneği"ne girdikleri açık olduğu halde polis yine de gözyumdu.

Zaten bu bizim için şaşırtıcı değil, doğaldır.

EMEĞÇİ HALKIMIZA :

Faşist devlet ve onların bekçi köpeği eli kanlı bu cellatlar halkımıza azgınca saldırırken, biz duracağız mı ?

Onlar hergün onlarca devrimciyi, demokrati, yurtseveri katlederken, biz susacak mıyız ?

HAYIR, biz susmayacağız, ve durmayacağız ! Biz günün durma günü olmadığını biliyoruz, bilmeliyiz, devrimci mücadeleyi daha da güçlendirip daha da geliştirmeliyiz.

ÖYLEYSE GÖREV BAŞINA !

Asılsız ihbarlarla üyelerimizin tutuklanmalarına, polise çağrılmalarına karşı, B. Alman emperyalizminin derneğimiz üzerinde ki baskı ve yasaklama girişimlerine karşı, faşist baskı ve provakasyonların boşa çıkarılması için, teşkilatımız ATIF ve onun üyesi derneğimizin açacağı kampanyalara aktif olarak katılalım. Teşkilatımızın gösterdiği hedefler doğrultusunda güçlerimizi birleştirelim.

Rüsselsheim'de mücadele durmayacak. Varsın onlar feryat etsinler. Onlar kendilerini "masum" gösterebilirler... Herşey gün gibi açık. Sizler yani faşist sürüler, halk düşmanı yüzünüzü gizleyemeyeceksiniz. Saltanatını korumaya çalıştığınız hakim sınıflar da onların efendileri de bu muhteşem cennetlerini koruyamayacaklardır.

Son sözü halk söyleyecektir, halkın intikamı korkunç olacaktır.

- FAŞİST DERNEKLER KAPATILMALIDIR !

Rüsselsheim ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Birliği

BEN ÖLÜRÜM DEVRİM İÇİN

Girmişim devrime giden yoluma
Vursalarda zincirleri koluma
Deseler ömrünün geldin sonuna
Ben ölürüm devrim için

Yıldırılmaz bizi yobazlar itler
Öldürmekle bitmez bizim yiğitler
Zindanda vurulsa da kilitler
Ben ölürüm devrim için

Ibo gitmiş, yoldaş gitmiş
Sanmasınlar ki bu yol bitmiş
Onları öldüren azıllı itmiş
Ben ölürüm devrim için

İbom sanma halkımız unuttu sizi
Sürüyorsunuz benim gittiğinizi
Döndüremez köpekler ısırma da bizi
Ben ölürüm devrim için

Kadın erkek gider hepsi yoluna
Vursalar da zincirleri koluma
Kızgın şifler batırsalar da canıma
Ben ölürüm devrim için

Şafak söker belki çok yakın
İstedigin ilkeye eyledik skın
Ayaklandı devrimciler şöyle bir bakın
Ben ölürüm devrim için

Korkmayız ölümden devrimciyiz bizler
Sarp kayalar hiç gelir, aşar bu dizler
Uyumak bilmiyor artık bu gözler
Ben ölürüm devrim için

Yazar Sebhat yılmadan yazar
Durmadan sömürücü düzene kızar
Köpekçiler sizlere kazıldı mezar
Biz ölürüz devrim için

Lauf ve Geniş Çevresi
Türkiyeli İşçiler Derneğinden
Bir devrimci

sloganlarımızı ve eylemle ilgili somut şiarlarımızı haykırdık. Yürüyüş Dev-Yol'un bir kapanış konuşmasıyla son buldu.

Biz bu eylemde özellikle Dev-Yol'un ve diğer teşkilatların, "Anti-faşist Komite"nin tavrı üzerinde durmak istiyoruz. "Anti-faşist Komite", Dev-Yol'un direniş komitelerinden esinlenerek oluşturduğu bir komitedir. Ancak bu komite içinde her renkten kişi ve örgüt bulunmaktadır. Biz başında "Anti-faşist Komite"nin toplantılarına katıldık. Bugün de katılıyoruz. Fakat "Anti-faşist Komite"nin Strauss ve MHP ile sınırlı bir komite olduğu Batı Alman emperyalizmine, Rus sosyal emperyalizmine (arkadaşların deyişiyle "modern revizyonizm'e) karşı her hangi bir mücadelesinin olmadığı, esas olarak Halkçı Devrimciler Federasyonu (HDF) ve Alman Komünist Partisinin (DKP'nin) temelinde uygun olduğu görüşündeyiz. Bize göre anti-faşist olmak demek; aynı zamanda anti-emperyalist, anti-sosyal emperyalist olmayı da içerir. Aksi halde emperyalizme, sosyal emperyalizme, faşizme, sosyal faşizme karşı mücadele verilemez.

Biz arkadaşları mücadele içinde gerçek dostlarını seçmeye çağırıyoruz. Eğer halk saflarında birlikten bahsediliyorsa halk saflarında demokrasi uygulanmalı, eylem için kitleleri seferber eden bütün demokratik kuruluşlara propoganda ve ajitasyon hakkı tanınmalı, konuşma hakkı verilmelidir. Devrimci Yol gazetelerinde çarşaf çarşaf yazılar yazarak devrimcilerin birliğinden dem vurmaktadır, fakat pratikte yaptıkları söyledikleri birbirine tamamen zıttır. Örneğin "Dev-Yol", "Partizan" gurubunu temelsiz bir şekilde "adi bir cinayet örgütü" ilan ederek, devrimcilerin birlik sorununu ne denli "samimi" olarak istediğini ortaya koymaktadır. "Dev-Yol", bununla da kalmayarak adi cinayet örgütü dediği "Partizan" taraftarlarıyla gerek Türkiye'de gerekse yurtdışında eylemler yaparak tutarsızlığını bir kere daha ortaya koymaktadır. "DY", ve onun Almanya'daki uzantısı "Devrimci İşçi" sosyal pratikte yaptığı bir takım eylemlerle çelişkili tutumunu sergilemektedir.

GAZİANTEP-Baştarafı 9.sayfada

yan zırcahiller olduklarını söyledikleriyle ispatlamış oluyordular.

Birincisi; sadece bu üç gurubu, kurduğu "proletarya partisi" önünde engel olarak gören revizyonistler, herhalde Devrimci-Yol (DY), Kurtuluş, Devrimci-Sol (DS) gibi gurupları önlerinde engel, ken dilerine karşı görmüyorlar ki, bunlara anti-parti demiyorlar. Tabii dolayısıyla bunları proletarya partisi (!) ne karşı görmemekle onları da Marksist-Leninist görmesi gerekir.

İkincisi, eylem birliği oluşturulacak güçlerin halk saflarında, devrimci olmaları yetmiyormuş ki herhalde, bir de partiyeye (!) (HK Tekkesi) karşı olmaları vasfı da şart koşulmaktadır. HK dışındaki, tüm halk siyasetleri su veya bu nedenden dolayı HK'na (Partiye!) karşı olduğuna göre dolayısıyla eylem birliği oluşturulacak güçler kapsamından çıkmaktadırlar. Marksizm'e bu tür katkılarda bulunarak eylem birliklerini çıkmaza sokarken, Bolşevik Partisine karşı olan bir çok gurupla otokrasiyeye karşı beraber mücadele eden, eylem birliğine giden Lenin ağzına dolamaya hakları kalıyor mu acaba?

Üçüncüsü; "herşeyin denek taşı, sosyal pratiktir" der Marksizm, madem ki bu guruplar dağılıyorlar, o zaman bu guruplarla eylem birliğine gidip sosyal pratik içerisinde doğru olduğunuzu bu siyasetlerin tabanına göstermeniz ve eylem içerisinde kaynaştığınız bu tabanın üzerinde yürüteceğiniz ideolojik mücadelenin daha çok etkisini göstereceğinden, bu gurupların dağılışı hızlanmış olmayacak mı?

Bu gerçekler ortadayken, peki HK nun söylediklerinden tam tersi çıkarılmaz mı? Gerçekte Menşevik örgütlenmenin zor şartlar karşısında geriletmediği siyasetlerin başında gelen; her gün ideolojik olarak çürüten tabanının, Marksist-Leninist'lerle yüzyüze gelmesinin, kaybına yol açacağı düşüncesinden hareketle eylem birliğine gitmeyen; hatta yer yer tartışmayı yasaklayan siz değilsiniz ?

Bu eylem birliğine yanaşmamanız bu düşüncenin bir parçası değil midir? Ama bu kararı, Marksist-Leninist'lerin doğru ilkel tutumu, ve devrim isteyen tabanınız size çiğnettirecektir.

Kurtuluş ise anti-sömürgeci ilkeden hareketle Kürdistan'ı sömürge görmeyen hiç bir siyasetle eylem birliğine gitmeyeceğini söyleyerek birliği baltalayıcı girişimleri bir başka şekilde sürdürmüş oldu.

Devrimci-Yol ise olumlu tavır takınarak eylem birliğinden yana olduğunu, HK ve Kurtuluş'un anlayışlarının yanlış olduğunu söyleyerek ileri bir adım attı.

FAŞİSTLERDEN HESAP SORULACAKTIR!

Örneğin "Dev-Yol", "eylemde birlik-propoganda ve ajitasyonda serbestlik" anlayışındaki bir eylem türünü sekte ve bölücü olmakla reddederken diğer yandan ATIF'le "eylemde birlik, propogandada serbestlik" temelinde eylemlere katılmaktadır. Örneğin 1979 da Duisburg'da yapılan Maraş katliamını protesto yürüyüşüne katıldılar. Miting alanında konuşma da yaptılar.

Bu arkadaşlar sekte dedikleri eylem biçimlerine işlerine geldiğinde katılmakta, işlerine gelmediklerinde reddetmektedirler. (Hannover'de olduğu gibi) Hannover'de ATIF-Dev-Yol imzalı bildiri dağıttılar. Hamburg'da ise "biz bu bildiriye içrik olarak katılmıyoruz" gerekçesiyle katılmadılar, bununla da kalmayarak Hannover'de bildirinin altına Dev-Yol imzasını atanın sadece bir sempatan olduğunu, tavrının Dev-Yol'u bağlamayacağını belirttiler. Gerçek ne idi? Hannover'de bildirinin altına Dev-Yol diye imzalayan o bölgede Dev-Yol'dan ileri gelen bir arkadaşta. Biz, Dev-Yol'un tutarsızlıklarının tümünü burada sıralama niyetinde değiliz. Sadece bir kaç örneğini burada belirttik.

Yukarıda da belittığımız gibi, Dev-Yol eylemde birlik, propoganda ve ajitasyonda serbestlik türü eylemlere işine geldiğince katılmakta, işine geldiğinde reddetmektedir. Hamburg'da bize konuşma hakkı vermeyerek bu özlerini bir kere daha ortaya koymuşlardır.

M. OĞUZ

Devrimci-Yol'u bu tavrından geçirtmek için çaba sarfeden HK, Devrimci-Yol'a Partizan hakkındaki yanlış tesbitini hatırlatma gereğini duydu. Ancak, DY, bu şartlarda artık bu kararın geçersiz olduğunu söylemiş, art niyetli çabaları boşa çıkarmıştı. Yalnız, DY, iki gün sonra yapılacak korsan mitinge hazırlıksız olduğu için katılmayacağını belirtti.

Tüm bu gelişmelerden sonra, Partizan ve DHB, Hoşgör, Yukarıbayır semtinde 17 Şubat, Pazar günü daha önce haber aldıklarından, eylemin yapılacağı yere bağlamadan önce gelen sıkıyönetim güçlerinin (DHB nin önceki günlerde yaptığı miting propogandasında yer ve zaman belirtmesinden dolayı) çabaları boşa çıkartılarak mitingin yeri yakın bir güzergâha kaydırılıp başlatıldı. Zamları teşhir eden, Tarih olaylarını protesto eden sloganların yanı sıra "Kahrolsun komprador patron ağa düzeni!", "Yaşasın Halk Savaşı!", "Kahrolsun gurupçuluk!" sloganları güçlü bir şekilde haykırıldı. Başlangıçta 200 kişi civarında olan topluluk, halkın katılımıyla 300 civarına çıktı. Devrim şehitleri için yapılan saygı duruşundan sonra yapılan ortak konuşmada zamların kaynağının komprador patron ağa düzeni olduğu, bu düzenin sınırları içinde yaşam koşullarımızı düzeltebilmemiz için de örgütlü bir mücadele yürütmemiz gerektiği; zamlardan, zulümden tamamen kurtuluşun tek yolunun bu düzeni yıkmak, proletarya önderliğinde demokratik halk iktidarını kurmak olduğu vurgulandı. Miting devrim andı ile kapandı. Miting esas olarak olumlu olmakla birlikte organizasyonu ve hazırlanışı açısından çok eksiklikler taşıyordu. En olumsuz yanı; DHB nin ortak imzalı bir pankartın hazırlanışının sorumluluğunu üzerine almasına rağmen, mitinge bir gün kala bazı imkansızlıkları ileri sürerek bu görevi yerine getirmediğini bildirmesiydi. Ancak miting sonrasında açtıkları bir pankartın yeni hazırlanmış ortaya çıkması ca "bazı imkansızlıklardan" kastedilenin iki yüzlülük olduğu anlaşıldı. Biz, bu tavrın onların doğal, oportunist karakterleriyle uyduğuna bildiğimiz için fazla şaşırmadık. Ancak, oportünizm karşı her alanda uyanıklığı elden bırakmamak gerektiğini, bu küçük olaydan ders alarak bir kez daha anlamış olduk.

Yaşasın Tarih Direnişi!
Zamlara Karşı Direnelim!
Kahrolsun Zamların, Zulmün Kaynağı Komprador Patron Ağa Devleti!
Yaşasın Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık Mücadelemiz !

Gaziantep MÜCADELE Okuyucuları

DİRENİŞLER...

ÇİLEKEŞ HAL İŞÇİLERİ FAŞİST BASKILARA ZAMLARA, SÖMÜRÜYE KARŞI DİRENDİ

Tüm işçi kardeşlerimizin sorunlarıyla aynı olan sorunlarımızın yanı sıra biz hal işçilerinin üzerindeki sömürü daha da katmerlidir. Sigorta, sendika gibi sosyal haklarımız olmadığı gibi tuvaletimiz dahi yoktur. Ne iş nede cangüvenliğimiz vardır. İşverenler bizleri kovup kendi adamlarını yerleştirmeyi düşünüyorlar. Fakat bu onların düşündüğü kadar kolay değildir. Bunu kendilerinde bildikleri için resmi güçlerini üzerimize saldırtmakta işyerinde bizleri aratmaktadır. Çünkü alınterimiz üzerinde saltanat kuran bu sahtekarlar biliyorlar ki biz işçiler tüm bu baskılara karşı eli kolu bağlı durmayacağız birleşip, kenetlenip mücadele edeceğiz. Bizler de zamlara faşist baskılara karşı bir gün işi durdurarak protesto eylemine katıldık. Bu tür eylemler mücadelemizi geliştirecek, birliğimizi pekiştirecektir. Bizler bu tür mücadelelerle birlikte gerçek devrimcilerin önderliğinde birleşip örgütlenerek demokratik halk devrimi ile bu asalak çürümüş temelleri dünden sarsılmış düzeni yerlebiretme mücadelesinde yerimizi alacağız.

KADIKÖY SEYYAR SATIĞILARI, FIKİRTEPE BOSTANCI, GÖZTEPE, ÜNALAN MAHALLESİ ESNAFLARI ZAMLARA, PAHALILIĞA, FAŞİST BASKILARA KARŞI DİRENDİLER

Ülkemizde çeşitli milliyetlerden halkımızın üzerinde baskıları arttırıp zamlarla zulümle hayatı yaşanmaz hale getiren komprador burjuvazi ve toprak ağalarına karşı kent ve kır yoksullarının mücadelesinde gün geçtikçe geliyor, halkımızın bütün kesimleri mücadeleye katılıyor.

Yiğit işçi kardeşlerimizin yürüttüğü Paris, Alemdar porselen, Santral Mensucat direnişlerinin yanı sıra seyyar satıcılar ve esnaflarda aynı günlerde kepeng indirip tezgahlarını kapatarak direndiler. Bu direnişten bir süre önce faşist devletin bekçileri esnaflara çağrı yapıp onları ihbarcılığa davet ediyor. Kendilerine hizmet eden birer kiralık uşak haline getirmeye çalışıyordu. Fakat esnafların bu ağzı salyalı itlere karşı kesin ve kararlı cevabı pis emellerini ağızlarına tıktı. Devrimcilerin önderliğinde değişik günlerde semt semt satışlarını durdurdular. Eylemleri Bostancı'da Partizan taraftarları diğer devrimci gruplarla güç birliği temelinde gerçekleştirirken adı geçen diğer semtlerde tamamen Partizan taraftarlarının önderliğinde gelişmiştir. Özellikle Kadıköy çarşı seyyar satıcıları üzerinde devletin resmi güçleri daha çok baskı uygulamaktadırlar. Çarşıdaki bu mücadele gelişirken kendilerine devrimci diyen Halkın Kurtuluşu Revizyonistleri birçok yerde olduğu gibi burada da Partizan önderliğinde gelişen bu mücadeleyi sabote etmek için çeşitli bahanelerle karşı çıktılar. Halkın Kurtuluşu örneğin eylem günün ertelemeyle bahane ederek eyleme katılmadı. Eylem gününde tezgahları açtırarak engellemeye çalıştılar. Fakat seyyar satıcıların kararlı mücadelesi sonucu geriye adım atmak zorunda kaldılar. Ve bir kez daha gördüler ki ne türden olursa olsun halkımızın gelişen mücadelesinin önündeki engelleri sahate devrimci barikatları halkımızın nasıl aştığını.

Şimdi esnafların bu protesto eylemleri yurdun birçok yerinde görülmektedir. Hakim sınıflar da esnaflara ve devrimcilere tehditler savurarak durdurmaya çalışmaktadır.

Bizler bu eylemleri protesto gösterisi olarak değerlendiriyoruz. Esnafların esas ve sürekli mücadelesinin gerçek devrimcilerin önderliğinde birleşerek, örgütlenerek verileceğini belirtiriz.

E. DEMİRCİ

IMPRESSUM: V.İ.S.D.P E.YURDAKAN
1. Berlin 36, Postfach 360171
Banka Hesap Nr: DEUTSCHE BANK
BERLIN
Zweigstelle 94 Konto Nr. 675 9950
Bankleitzahl 100 70000
Yazışma Adresi: 1. Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Haup Str. 159
1. Berlin 62

Memur Kıyımları Giderek Yoğunlaşıyor

Memurlar ülkemizde önemli bir sosyal tabakayı oluşturlar. Genel olarak küçük burjuvazi içine dahil olan ve sayısı milyonları bulan memurlar, bu güne kadar geçen süre içinde hakim sınıfların en önemli boy hedeflerinden birisi olmuşlardır. Hakim sınıflar, memurların ekonomik-demokratik mücadelesini bastırmak, memurları egemen sınıfların bu düzeninin ve devletin uysal bir aleti haline getirmek için ellere gelen her yola başvurmuşlardır.

Bu gün Türkiye'de dünyada memurların Grevli-Toplusözleşmeli sendika hakkına sahip olmadıkları 5 ülkeden biri durumundadır. Memurların mücadelesi dernekçilik sınırları içine hapsedilmiştir. Kaldı ki, TÜB-DER, TÜM-DER gibi memur derneklerinde, bugün sıkıyönetim paşalarının kararıyla "faaliyetten men" edilmiştir. Yine bugün Türkiye'de memurların en büyük işvereni durumunda olan devlet, memurların maaşlarını kendi keyfince saptamakta, kesmektedir.....

Sömürücü egemen sınıflar ellerindeki her türlü kısmi ekonomik-demokratik haklarını da zorla gaspettikleri memurlar üzerindeki baskı ve zulmü giderek daha da yoğunlaştırıyorlar. Peş peşe yapılan zamlar, ilan edilen devalüasyonlar, 'kur ayarlamaları'... ile hayatları yaşanmaz hale getirilen memurlar, şimdi de yoğun bir kıyım ve sürgün fırtınasına tutuldular. Faşist AP azınlık hükümetinin kurulmasıyla memur kıyımları daha da hızlandırıldı. K. Maraş katliamını protesto eden yüzlerce öğretmen 'göz altına' alındı; işten atıldı, haklarında dava

açıldı. Yine çeşitli devlet kuruluşlarında çalışan memurlar da aynı akibete uğratıldılar. Birçok Bakanlıktaki memurlar buldukları yerden yüzlerce kilometre uzağa sürüldü.

Hakim sınıflar şimdi de 'psikolojik savunma kursları' adı altında faşist propaganda alanları yaratmaya çalışıyorlar. Fakat Demirel yayınladığı gizli genelge ile tüm memurların bu kurslara katılmasını sağlamaya çalışıyor; katılmaya zorunlu kılıyor. Her türlü tartışmanın kısıtlandığı bu kurslarda, beyinler faşist ideolojiyle yıkanmaya çalışılıyor; memurlar anti-komünizm temelinde devrimciliğe, ilericiliğe, yurtseverliğe düşman hale getirilmeye çalışılıyor.

Tüm bunlar yetmiyormuş gibi memurlar üzerindeki sivil ve resmi faşist terör de yoğunlaşıyor. Her gün üç-beş memur, öğretmen vuruluyor, gözaltına alınıyor, dövülüyor.....

Ancak hiç bir saldırı memurların haklı mücadelesini durdurmaya yetmeyecektir. Tüm halkımız gibi memurlarda bu halk düşmanı devlet yerle bir edilince kurtuluşa kavuşacaklardır.

- MEMUR SÜRGÜN VE KIYIMLARINA KARŞI MÜCADELE EDELİM!

- TÜM MEMURLARA GREVLİ TOPLUSÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI!

T. YILMAZ

BU DÜZENDE BİZ ÜRETİCİLERE DE YAŞAMA HAKKI YOK

"ÖLÜ KALDIRMAYA MI GELDİNİZ?"

Ege Ekici Tütün Piyasasını açan Gümrük ve Tekel Bakanı Ahmet Çakmak'ın tütün başfiyatını 130 TL olarak açıklaması üzerine tütün üreticileri bir anda Bakanın çevresini sardılar. Üreticiler mahiyeti 150 TL olan tütüne 130 TL fiyat biçen Bakanın protesto ettiler. Bu arada üreticilerden biri Bahana, "Ölü mü kaldırmaya geldiniz..." dedi.

Şimdiye kadar Türkiye 'de hükümet olmuş, gelmiş, geçmiş tüm hükümetler işe başlarken şatafatlı sözlerle "hükümet program"larını ilan ederler. Tüm bu hükümet programlarında ortak olan şeylerden birisi de " üreticilerin ürünleri - nin değerlendirileceği, onlara değerlerin verileceği" palavrasıdır.

Bunun bir palavra, adı bir sahtekarlık olduğunu, Türkiye 'de üretici köylüler şimdiye kadarki hükümetler döneminde gördüler. Demirel hükümeti döneminde de olan bundan başka bir şey değil. Faşist Demirel de programında " üretici köylüler" üzerine bir sürü laf etmişti. Bugün olan ise ortadadır. Tütün üreticilerinin ürünlerine, bir çayla simitin 15 TL. olduğu günümüzün Türkiye'sinde kilo başına değer biçilmiştir. Pamuk üreticilerinin de durumunun bundan farklı olmayacağı şimdiden ortaya çıkmıştır.

Alınları ve göz nürümüzle bunları yetiştiren biziz. Tüm geçimini ve çocuklarının nafakasını buna bağlayan biziz. Kredi bulamayan biziz.

Ama onlar, emeğimizi ve alın terimizi yok pahasına böyle kapatırlar. Aracı-tefeciler ürünlerimizi elimizden bedava denebilecek bir şekilde çekip alırlar.

Görüldüğü gibi, bu düzen diğer emekçi sınıflar gibi üreticilere de yaşama yeri zehir eden, onlara hayat hakkı tanımayan bir düzendir. Bu düzen yıkılıp yerine halk iktidarı kurulmadan üreticiler yarattıkları değerlerin karşılığını alamayacaktır.

Üreticiler olarak bizlerde birleşmeli, örgütlenmeliyiz. Madem ki bu düzen diğer emekçiler gibi bize de yaşama hakkı tanımıyor; öyleyse bizler de bu düzenin daha fazla yaşamasına izin vermemeliyiz. Komprador patronların, ağaların, aracı, tefecilerin saltanatının yerle bir edilmesi için elimizden geleni yapmalıyız.

D. DURMAZ

Baştarafı 1. Sayfada

Geçen 1 Mayıs'a göre, bu 1 Mayıs'ta kapitalist dünyanın çelişmeleri daha da keskinleşmiştir. Bunun sonucu olarak, devrim ile karşı devrim arasındaki mücadele de yoğunlaşmaktadır. Dünyanın her yanında emekçi kitleler, şu veya bu oranda sömürü ve baskı düzenine karşı başkaldırıyorlar. Hakim sınıflar, eskisi gibi hakimiyetlerini sürdürüyorlar.

Diğer yandan emperyalist büyük güçler arasında dünyayı yeniden paylaşma dalışması daha da yoğunlaşmıştır. Rus sosyal emperyalistleri, Afganistan'ı işgal ettiler. ABD emperyalistleri, ABD'nin hayatı çıkarlarının İran körfezine kadar uzandığını ilan ederek, Ortadoğu savaş kışkırtıyorlar. Savaş kışkırtan sadece ABD emperyalistleri ve Rus sosyal emperyalistleri değildir. Diğer emperyalist büyük güçler de savaş kışkırtıyorlar. 1 Mayıs'ta görev, emperyalist savaşa karşı çıkmak, emperyalist savaşların kaynağı emperyalizme karşı sonuna kadar mücadele etmektir. Emperyalist güçlerin bazıları daha az tehlikeli olarak gösterenlere karşı mücadele etmektir.

KAHROLSUN EMPERYALİZM , SOSYAL EMPERYALİZM VE HER TÜRLÜ GERİCİLİK !
KAHROLSUN EMPERYALİST SAVAŞ !
YAŞASIN DEVRİMCI SAVAŞLAR !

Bugün Türkiye 'de başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halkın devrim mücadelesi hızla yükseliyor. Tarıfta olduğu gibi işçiler, komprador patron ağa devletinin silahlı güçlerine karşı yiğitçe direniyorlar. Devrimciler, bu direnişlerde en ön saflarda yer alıyorlar.

Diğer yandan hakim sınıflar, sınıf hakimiyetlerini şimdiye kadar sürdürdükleri gibi sürdürecektir durumda değildiler. Türkiye ekonomisi iflas etmiştir. Emperyalistlerin yardımı bile ekonomiyi iflastan kurtaramadı. Ekonomik krizin kaçınılmaz sonucu olan siyasi kriz Türk komprador patron-ağa devletini iflasın eşğine getirmiştir. Kısaca, Türkiye 'de devrim objektif şartları, geçen 1 Mayıs'a göre daha olgunlaşmıştır. 1 Mayıs'ta görev, emperyalizme, komprador kapitalizmine ve feodalizme karşı anti-emperyalist, anti-feodal mücadeleyi yükseltmektir. Türk hakim sınıfların başta Kürt milleti olmak üzere Türk olmayan milliyetlere uyguladığı milli baskıya karşı çıkmak ve milletlerin kendi kaderlerini tayin hakkını savunmaktır.

KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİ
YAŞASIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ
YAŞASIN DEVRİMCI 1 MAYIS !

F. Altın

DEVRİM ŞEHİTLERİMİZİ ANIYORUZ

10 MAYIS 1980 CUMARTESİ SAAT 16.00
ADRES: 71 HEILBRONN-BIBERACH
BÖBLINGERTALHALLE
HEILBRONN TÜRKİYELİ İŞÇİLER KÜLTÜR DERNEĞİ

DÜNYADA NELER OLUYOR?

Amerikan emperyalistleri savaş kışkırtıcılığına hız veriyor...

Geçen ayın son günlerinde İran yeni - den uluslararası siyasi arenanın odak noktası oldu. ABD emperyalistleri, Tahran'da ki ABD büyükelçiliğinde rehin tutulan "diplomatlara" kurmak için askeri bir operasyona giriştiler. Askeri operasyon başa rısızlıkla sonuçlandı. Sekiz Amerikalı öldü ve operasyon sırasında kullanılan helikopterleri ve C-130 Hercules Nakliye uçağını İran'da bırakmak zorunda kaldılar. Operasyondan sonra yapılan açıklamalara göre; operasyona katılan Amerikan uçakları ve helikopterleri, Mısır'daki bir hava üssünden kalkmış; havada yakıt ikmali yapılmış, daha sonra İran Körfezinin batı kısmındaki bir hava üssüne inilmiş ve daha sonra da uçaklar Tahran'a 250 km uzaklıktaki bir öle inmişlerdir. Gazetelerde yazılanlardan öğrendiğimiz kadarıyla, burada operasyona katılan helikopterlerden üçü arızalanmış ve operasyon için yeterli helikopter sayısı düştüğünden operasyonun durdurulması kararı alınmıştır. Geri dönüş için helikopterlere yakıt ikmali yapılmış, bir uçak ile bir helikopter çarpışmış ve bunun üzerine çıkan yangında sekiz Amerikalının ölmesi bir çoğunun da yaralanmasından sonra Amerikalılar, helikopterlerin hepsini İran'da bırakarak geri dönmüşlerdir.

Operasyon sonrası bir açıklama yapan ABD başkanı Carter, "askeri operasyonu dü-

zenlemedeki amaçlarının tamamen insancıl nedenlere dayandığını, rehin olarak tutulan Amerikalı "diplomatlara" kurtarmaktan başka bir gayeleri olmadığını vurguladı. Açıklamasında operasyona katılanların bu iş için yetiştirilmiş özel timler olduğunu anlatmasının yanısıra, bu operasyonun hazırlıklarının İran'daki ABD büyükelçiliğinin İran'lı öğrenciler tarafından işgalinden hemen sonra başlamış olduğunu da belirtti. Bu operasyonun sadece bir "kurtarma hareketi" olduğunu defalarca tekrarlayan Carter, bu "kurtarma hareketi"nin, Amerikalıların hayatlarını kurtarmaya, Amerika'nın milli çıkarlarını korumaya ve İran'daki durumun meydana getirdiği krizlerin sebep olduğu dünyadaki gerilimi de azaltmaya yöneldiği gibi bir dizi safsatalar da sıraladı.

Carter'ın anlattıkları gerçeklere uyma maktadır. Carter'ın sözlerinin gerçeklere uymadığını olayların gelişmesine bakarak anlamak mümkündür.

Bilindiği gibi Şah, Amerikan emperyalistlerinin sadık uşaklarından biri idi. Şah rejimi ayakta durduğu sürede İran'da Amerikan emperyalistlerinin çıkarları tehlikeye girmemişti. ABD emperyalistleri o zamanlar Şah rejimine yıkılmaz gözü ile bakıyorlardı. Bu görüşler; Ağustos 1978'de CIA'nın İran üzerine hazırladığı bir raporda "İran'da devrim veya devrim öncesi bir durum yoktur" denilerek açıkça ortaya konuluyordu. Fakat ABD emperyalistlerinin hesabı yanlış çıktı. Çok güvenciler Şah rejimi gittikçe yükselen kitle hareketleri sonucu çökmeye başladı. Bunun üzerine ABD emperyalistleri ikili bir plan hazırladılar. Bir yandan askerlerin desteklediği bir sivil hükümetin kurulmasına çalıştılar. "Milli Cephe" yöneticilerinden Bahtiyar'ın başbakanlığında bir hükümet kurdular. Bu hükümetin askerlerin

de desteğini alarak kitle hareketini bastıracağını düşünüyorlardı. Diğer yandan kitle hareketinin başını çeken dinci lider Ayetullah Humeyni ile de gizli anlaşma yolları aradılar. Fakat ABD emperyalistlerinin planı tam olarak gerçekleşmedi. Bahtiyar hükümeti de kitle hareketini bastıramadı. İktidar Humeyni'nin önderliğinde islamcı güçlerin eline geçti.

İran'da Şah rejiminin yıkılması genel olarak emperyalizme, özel olarak ABD emperyalizminin çıkarlarına balta vurdu. Artık ABD emperyalistleri Şah gibi sadık bir uşaktan yoksundular. Fakat ABD emperyalistlerinin planı bu durumun geçişi olduğu üzerine kurulu idi. Bunun için işin başında "Şah olmasa da olur" tavrını takındılar. Fakat ABD emperyalistlerinin planı pratikte gerçekleşmedi. Tahran'da ABD büyükelçiliğindeki "diplomatlara" Şah ile değiştirmek için rehin alınmalarıyla işler daha da karıştı. Şah rejiminin yıkılmasından hemen sonra devrimcilere yaptıkları baskılarla karşı-devrimci yüzünü gösteren Humeyni, halkın emperyalizme karşı nefretini kendi çıkarlarına kanalize etmeye çalışıyor ve kitlelerin "Şah'ı ele geçirip cezalandırma" olan haklı taleplerinin arkasına saklanarak halk üzerindeki kendi bakılarını ve ülke içindeki ekonomik keşmekeşi gözlerden gizlemeye gayret ediyordu. Humeyni kliğinin baskılarının artmasının yanısıra ABD'nin İran petrolü üzerinde kontrolünün azalması üzerine ABD yeni planlar peşinde koşmaya başladı. İran'daki rehinelere kurtarma kisvesi altında ABD, sözde diplomatik ilişkilerini sürdürürken, diğer yandan Carter'ın açıklamasında da belirttiği gibi başından beri askeri hareket için girişimlerde bulunmaya başladı. Etki alanlarını ve hammadde kaynaklarının tümüyle elinden çıkmasını engelleme çabası içinde emperyalist savaş kışkırtıcılığına hız verdi. Diğer batılı emperyalistlerde bu koroya katıldılar. Bu emperyalistler her ne kadar ABD emperyalistleriyle bütün noktalarda anlaşmasalar bile özel olarak İran halkına genel olarak tüm dünya halklarına karşı girişilen savaş kışkırtıcı siyasette kendilerine düşen rolü oynadılar. Tüm basın, yayın organlarında bol miktarda İran halkını faşistik müslümanlar, "gericiler" olarak göstermek için ellerinden geleni yaptılar. Emperyalist savaş kışkırtıcıların korosuna Afganistan'ı işgali ile Rus sosyal emperyalistleri de katıldı.

Nisan ayı içerisinde ABD emperyalistleri savaş kışkırtıcılığına iyice hız verdi İran'la diplomatik ilişkilerini kesti. Ekonomik ambargo koyma çalışmalarına da hız verdi. Bu konuda diğer batılı emperyalistlerin de desteğini aldı. ABD emperyalistleri bütün bu tedbirlerin de bir sonuç vermemesi durumunda müttefikleri olan batılı emperyalistlerle Mayıs ortalarında İran'a karşı bir askeri harekete girişmesinin mümkün olacağını belirtmişti. Ne var ki ABD emperyalistleri Mayıs ortalarını beklemedi ve başarıya ulaşmaması gazete-lerde çeşitli şekillerde yorumlanan operasyona girişti. Örneğin Kuveyt gazetesi-nin yazdığına göre bu sözde rehinelere kurtarma hareketi Sovyetler Birliği'nin "eğer eylem sürerse, İran'a gireceklerini" bildirmesi ile yarıda kesildi.

Bu askeri hareket hakkında ne anlatılırsa anlatılsın açık ki bu eylemle ABD emperyalistlerinin amacı Tahran'da 'esir' olarak bulunan Amerikalı "diplomatlara" kurtarmak değildir. Carter'ın belirttiği gibi gergin ortamı "yumuşatmak" ta değildir. ABD emperyalistleri için sorun; Orta Doğu'de etki alanlarının tehlikeye girmesidir. Onlar, İran'daki petrol yataklarından hiç bir zaman gözlerini ayırmadılar. Onlar, aşırı kârlarını engelleyecek herhangi bir şeyi durdurmak için ellerinden geleni yaparlar. Bu, bütün emperyalistlerin karakteridir. ABD emperyalistleri bu somut eylemleriyle gözlerinin kâr hırsıyla ne kadar kararlı olduğunu, emperyalist savaş kışkırtıcılığına hız verdiklerini bir kez daha açıkça ortaya koymuşlardır. Ama meydan boş değildir. Yıkılmaz olarak gösterilen görkemli Şah rejimine karşı vermiş olduğu mücadeleye tüm dünya halklarına örnek olan İran'lı halk yıllarını zaman gelecek gerici Humeyni kliğine de ayaklar altına alacak ve başta ABD emperyalistleri olmak üzere Rus sosyal emperyalistlerinin ve diğer emperyalistlerin İran'a karşı giriştikleri çıkar kavgasında onlara derslerini bir bir verecektir.

B. Yıldırım

ÇİN

Çin'de özellikle Deng-Hua kliğinin iktidarı gaspemesinden sonra hızlandırılan kapitalizmin restorasyonunun maddi ve manevi temelleri sağlamlaştırılıyor.

Büyük Proleter Kültür Devrimi sırasında revizyonist yüzleri teşhir edilerek ÇKP Merkez komitesinden ve ÇKP'den atılan Liu Şao-Şi'nin ölmesine rağmen itibarı iade edildi. Doğduğu ev tekrar müze yapıldı. Yine bu dönemde Liu Şao-Şi ve Deng Siao-Ping'den sonra 3 nolu parti düşmanı ilan edilen Bo Jibo adlı dönemde itibarı geçen yıl iade edildi, tekrar Revizyonist Çin Partisinin MK'ne alındı ve başbakan yardımcısı yapıldı.

Diğer yandan ise parti içinde ve devlet kademelerinde "temizlik işlemi" olanca hızıyla sürüyor. Parti içinde Deng, Hua ile, ki şu anda Hua parti içinde en "sol" görünendir, iktidar çekişmesine paralel olarak kendisine göre "sol" da olanları tasfiye etmektedir. Bunun en son kurbanları, Pekin eyalet savunma komiseri Çen, yine Pekin eyalet savunma komiseri Çi, Pekin eski belediye başkanı Wu Teh ve Mao'nun muhafızı Wang'dır.

Deng-Hua klipleri arasındaki çelişki, karşı-devrimciler arasındaki çelişkidir. Yukarıda anılan "temizlikler" Deng'in iktidarı tek başına ele geçirmek için sürdürdüğü eylemlerdir.

Başbakan yardımcılarında Li Siennien'in bir yıl önce Merkez Komitesi verdiği bir rapora göre devlet bütçesinde 10 milyar Yuan (1 yüan yaklaşık 1 Mark) açık var. Şehirlerdeki işsiz sayısı 20 milyon ve bunun 12 milyonunu gençler oluşturuyor. 100 milyon insan hala açlık çekiyor. Buna karşılık Çin'de satılan malların beşte birini oluşturan ve özel bahçelerin ve bağımsız dükkanların onbinlerce çeşit malın fiyatları serbest bırakılmış. Bunların fiyatlarını şimdi, kapitalist pazarda olduğu gibi arz-talep piyasası belirliyor. M-L ÇKP'nin Sovyet revizyonistleri ile girdiği polemiklerde eleştirdiği prim verme sistemi, yeni revizyonist elebaşlar tarafından uygulanmaya konulmuştur. Buna göre, fabrikada iyi çalışan bir işçi ayda 15 Yuan'a kadar prim alabiliyor. (Çin'de en düşük işçi ücreti 25 Yuan)

Lüks tüketim yine aynı şekilde reklamlar vasıtasıyla teşvik edilmektedir. Çalışanların satın almaya güçleri yetmediği halde, televizyon, otomobil, elektronik hesap makinesi vb. üretimi ve ithali hızlandırılmaktadır. VW firması, Çin'de Golf tipi arabaların üretimi için tesisler açmıştır. Vitrinlerde Avrupa tipi erkek kos-

tümleri ve kravatları, kadınlar için gece elbiseleri sergilenmektedir. Martın sonlarına doğru bir IMF heyeti, Çin'in IMF'ye katılmasını görüşmek üzere Çin'e gitmiştir. Açık ki bu ekonomisi ve sanayisi geri kalan Çin gibi bir ülkenin emperyalist bir pazara olan bağımlılığını daha da artıracaktır.

Kültür Devriminden önce kamulaştırılan sermayealarının her yıl yüzde beşini alan eski kapitalistler, şimdi Kültür Devrimi sırasında kesilen bu paralarını yeniden ve üstelik şimdiye kadar geçen 10 yıl içinde ödenmeyen yüzde beşler de ödenerek tekrar almaya başlamışlardır. Hemen hemen sermayelerinin yarısını kadar eden bu paraları birleştiren "eski kapitalistlerden" 600 tanesi bir inşaat firması kurmuşlardır. Çin gibi konut sıkıntısı çekilen bir ülkede, bir de son zamanlarda tanınan ev mülkiyeti edinme hakkı eklenirse, bunun konut spekülasyonuna yol açacağı açık bir gerçektir.

Ekonomik alanda giriştikleri kapitalist restorasyonu, Çin'in revizyonist yöneticileri alt yapı alanında giriştikleri uygulamalarla pekiştirmeye çalışıyorlar. Kültür Devrimi sırasında yerleştirilmeye çalışılan devrimci müziğin yerini, yine o dönemde kendisine karşı şiddetle mücadele edilen hafif batı müziği almış durumda. Artık radyolarda "Hernando's Hideway" gibi tangolar çalmaktadır.

Film reklamlarında artık çıplak kadın resimleri teşhir edilmektedir. Devrimden sonra ilk kez "Su Şenliği-Hayata Övgü" adlı filmin Pekin havaalanına asılan reklamlarında çıplak kadın resmi yer almaktadır. Kadınların kapitalist toplumlarda olduğu gibi süslenip, modacıların elinde oyuncak durumuna düşürülmesi gibi olayların da olağan hale geldiği Çin'de yukarıdaki anlatığımızı da eklersek, Çin'in yeni revizyonist yöneticilerinin kadına bakış açısı, yani onun tekrar bir süs eşyası, bir seks aracı haline getirilmesi, kendisini açıkça ortaya koymaktadır.

Kültür Devrimi sırasında kapatılan budist tapınakları, halkı din afyonuyla uyutmak için tekrar onarılabiliyor. Şimdiye kadar ki halk mahkemelerinin yerini de bundan böyle, şimdiye kadar Çin'de olmayan ceza yasaları almıştır. Elbette yine "halk mahkemeleri" adı altında. Ama Çin'in yeni revizyonist yöneticileri ne yaparlarsa yapsınlar, bütün gericilerin bilinen sonundan kurtulamayacaklardır.

B. Yıldırım